

ЗАКОН ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 82 ОТ 2009 Г.)

В сила от 01.04.1999 г.

Отразена деноминацията от 05.07.1999 г.

Обн. ДВ. бр.93 от 11 Август 1998г., изм. ДВ. бр.53 от 11 Юни 1999г., изм. ДВ. бр.67 от 27 Юли 1999г., изм. ДВ. бр.70 от 6 Август 1999г., изм. ДВ. бр.113 от 28 Декември 1999г., изм. ДВ. бр.108 от 29 Декември 2000г., изм. ДВ. бр.42 от 27 Април 2001г., изм. ДВ. бр.45 от 30 Април 2002г., изм. ДВ. бр.54 от 31 Май 2002г., изм. ДВ. бр.29 от 31 Март 2003г., доп. ДВ. бр.63 от 15 Юли 2003г., изм. ДВ. бр.96 от 29 Октомври 2004г., изм. ДВ. бр.103 от 23 Ноември 2004г., изм. ДВ. бр.111 от 21 Декември 2004г., изм. ДВ. бр.43 от 20 Май 2005г., изм. ДВ. бр.71 от 30 Август 2005г., изм. ДВ. бр.86 от 28 Октомври 2005г., изм. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.82 от 10 Октомври 2006г., изм. ДВ. бр.105 от 22 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.29 от 6 Април 2007г., изм. ДВ. бр.46 от 12 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.52 от 29 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.66 от 25 Юли 2008г., изм. ДВ. бр.88 от 10 Октомври 2008г., изм. ДВ. бр.110 от 30 Декември 2008г., изм. ДВ. бр.35 от 12 Май 2009г., изм. ДВ. бр.47 от 23 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.82 от 16 Октомври 2009г., изм. ДВ. бр.102 от 22 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.26 от 6 Април 2010г., изм. ДВ. бр.100 от 21 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.9 от 28 Януари 2011г., изм. ДВ. бр.23 от 22 Март 2011г., изм. ДВ. бр.32 от 19 Април 2011г., изм. ДВ. бр.55 от 19 Юли 2011г., изм. и доп. ДВ. бр.21 от 13 Март 2012г., изм. ДВ. бр.42 от 5 Юни 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.75 от 2 Октомври 2012г., доп. ДВ. бр.23 от 8 Март 2013г., доп. ДВ. бр.70 от 9 Август 2013г., изм. ДВ. бр.53 от 27 Юни 2014г., изм. ДВ. бр.14 от 20 Февруари 2015г., изм. ДВ. бр.79 от 13 Октомври 2015г., изм. ДВ. бр.80 от 16 Октомври 2015г., доп. ДВ. бр.33 от 26 Април 2016г., доп. ДВ. бр.81 от 14 Октомври 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.97 от 6 Декември 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.101 от 20 Декември 2016г., изм. ДВ. бр.85 от 24 Октомври 2017г., изм. ДВ. бр.97 от 5 Декември 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.14 от 13 Февруари 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.24 от 16 Март 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.1 от 3 Януари 2019г., изм. ДВ. бр.12 от 8 Февруари 2019г., изм. ДВ. бр.17 от 26 Февруари 2019г., изм. ДВ. бр.24 от 22 Март 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.34 от 23 Април 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.58 от 23 Юли 2019г., изм. ДВ. бр.101 от 27 Декември 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.60 от 7 Юли 2020г., изм. ДВ. бр.69 от 4 Август 2020г., изм. ДВ. бр.98 от 17 Ноември 2020г., изм. и доп. ДВ. бр.101 от 27 Ноември 2020г., изм. и доп. ДВ. бр.21 от 12 Март 2021г., изм. ДВ. бр.32 от 26 Април 2022г., изм. и доп. ДВ. бр.8 от 25 Януари 2023г., изм. и доп. ДВ. бр.65 от 28 Юли 2023г., изм. и доп. ДВ. бр.67 от 4 Август 2023г.

Глава първа.

БЪЛГАРСКИ ЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 82 ОТ 2009 Г.)

Раздел I.

Общи разпоредби

Чл. 1. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Този закон урежда условията и реда за издаване, ползване и съхраняване на българските лични документи.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., доп. - ДВ, бр. 111 от 2004 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Българските лични документи се издават от Министерството на вътрешните работи, Министерството на външните работи, Министерството на транспорта и съобщенията и Министерството на отбраната съобразно предоставената им компетентност по този закон.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Отказът за издаване на български лични документи, отнемането им и налагането на други ограничения, свързани с тяхното ползване и съхранение, се уреждат със закон.

(4) (Нова - ДВ, бр. 66 от 2008 г., в сила от 26.09.2008 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Издаването на български лични документи може да се извършва и по служебен път в случаите, определени със закон.

(5) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Български лични документи по смисъла на този закон са:

1. документи за самоличност;
2. свидетелство за управление на моторно превозно средство;
3. документи за пребиваване.

Чл. 2. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Българските лични документи са собственост на държавата.

Чл. 3. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) Документите за самоличност удостоверяват самоличността, а при необходимост - и гражданството, чрез съдържащите се в тях данни.

(2) Самоличността на българските граждани може да се удостоверява със заместващи документи или с други документи по реда и в случаите, определени със закон.

(3) Свидетелството за управление на моторно превозно средство удостоверява правоспособността за управление на моторно превозно средство, а за български граждани - и самоличността на територията на Република България, чрез съдържащите се в него данни.

(4) Документите за пребиваване удостоверяват само правото на пребиваване на територията на Република България.

(5) (Нова - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Административните органи, организациите, предоставящи обществени услуги, лицата, осъществяващи публични функции, и органите на съдебната власт могат да изискват представянето на документ за самоличност единствено за удостоверяване обстоятелствата по ал. 1 - 4, като нямат право да изискват и да събират копия от българските лични документи по чл. 1, ал. 5, освен ако снемането на копия е изрично предвидено в специален закон като тяхно задължение за идентификация на определени категории физически лица.

Чл. 4. (1) Всеки български гражданин има право на документ за самоличност.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Чужденец, пребиваващ на територията на Република България, има право на документ за самоличност или документ за пребиваване, както и на свидетелство за управление на моторно превозно средство в случаите, определени със закон.

(3) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Гражданите на Европейския съюз (ЕС), гражданите на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП), гражданите на Конфедерация Швейцария и членовете на техните семейства, които не са граждани на ЕС, ЕИП и Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС имат право на свободно придвижване, имат право на документ за пребиваване и свидетелство за управление на моторно превозно средство, издавани в Република България по реда и в случаите, определени със закон.

(4) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Компетентните органи нямат право да отказват издаването, да отнемат или да задържат български личен документ извън реда и случаите, определени със закон.

Чл. 5. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) За издаване на български лични документи лицата по чл. 4 се явяват пред съответния орган по чл. 1, ал. 2 в случаите и по реда, определени в този закон.

Чл. 6. Гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверят своята самоличност.

Чл. 7. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Гражданите, притежатели на български лични документи, са длъжни да ги пазят от повреждане, унищожаване или загубване.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Гражданин, намерил личен документ, е длъжен да го предаде на органите на Министерството на вътрешните работи.

Чл. 8. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Българските лични документи се съхраняват от:

1. лицата, на чието име са издадени;
2. родителите или настойниците на малолетни лица, за които те отговарят;
3. законните представители на поставените под пълно запрещение лица;
4. длъжностните лица, упълномощени със закон.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) При изгубване, кражба, повреждане или унищожаване на български личен документ лицето е длъжно в срок до три дни да декларира това в най-близкото структурно звено на Министерството на вътрешните работи или в дипломатическите или консулските представителства на Република България в чужбина, а в случаите по чл. 39а - в Министерството на отбраната или в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина.

(3) (Нова - ДВ, бр. 88 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) В случаите на изгубване, кражба, повреждане или унищожаване на български личен документ лицето в срок до три дни може да подаде декларация относно тези обстоятелства по електронен път по ред, определен с акт на Министерския съвет.

(4) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., предишна ал. 3 - ДВ, бр. 88 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Когато декларацията по ал. 2 се отнася до документ за самоличност на чужденец, получил убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут по Закона за убежището и бежанците, съответната служба на Министерството на вътрешните работи уведомява незабавно Държавната агенция за бежанците или най-близкото ѝ териториално поделение.

Чл. 9. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) При промяна на имената, единния граждански номер (личния номер/личен номер на чужденец), пола, гражданството или при настъпили съществени и трайни изменения на образа лицето е длъжно да подаде заявление за издаване на нови български лични документи в срок до 30 дни.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г., в сила от 01.09.2023 г.) В срока по ал. 1 при промяна на постоянния адрес лицето е длъжно да подаде заявление за издаване на нова лична карта, разрешение за пребиваване по чл. 59, ал. 2, т. 2 и 4, карта на бежанец, карта на чужденец, получил убежище, и карта на чужденец с хуманитарен статут. При промяна на постоянния адрес от населено място в една област в населено място в друга област в срок до 30 дни от издаване на новия документ лицето е длъжно да подаде заявление за издаване на ново свидетелство за управление на моторно превозно средство.

(3) (Нова - ДВ, бр. 24 от 2018 г., в сила от 23.05.2018 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2023 г.) В срока по ал. 1 при смяна на работодател лицето е длъжно да подаде заявление за издаване на ново разрешение по чл. 59, ал. 2, т. 7б. Новото разрешение се издава за срок до изтичане на срока на валидност на предишното.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 24 от 2018 г., в сила от 23.05.2018 г., доп. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) При издаване на нов български личен документ предишният от същия вид се връща на органа, който го е издал, а когато лицето се намира в чужбина - на съответното задгранично представителство на Република България, което го предава на органа, който го е издал.

Чл. 10. (1) (Предишен текст на чл. 10, изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., доп. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Българските лични документи се предават на органа, който ги е издал, а когато лицето се намира в чужбина - на съответното задгранично представителство на Република България, при:

1. смърт на притежателя;
2. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) загубване на българско гражданство с изключение на свидетелството за управление на моторно превозно средство;
3. установяване, че документът е нередовен;
4. отпадане на основанието за тяхното издаване или ползване;
5. (нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) изтичане на тяхната валидност.

(2) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Върнатите български лични документи подлежат на унищожаване. Условието и редът за унищожаването им се уреждат с инструкция на съответния орган по чл. 1, ал. 2.

Чл. 11. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Никой няма право да дава или приема в залог, както и да използва или преотстъпва български личен документ на друго лице.

Чл. 12. (1) Българските граждани, притежаващи документи за самоличност, издадени от друга държава, са задължени в срок до 60 дни от придобиването им да уведомят писмено компетентните български органи.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.) Българските граждани, притежаващи и документи за самоличност, издадени от органите на друга държава, в отношенията си с българските държавни институции са задължени да удостоверяват самоличността си с български документи за самоличност.

Раздел II.

Видове български лични документи (Загл. изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Чл. 13. (1) На българските граждани се издават следните документи за самоличност:

1. лична карта;
2. (доп. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г., доп. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 01.10.2003 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 111 от 2004 г.) паспорт, дипломатически паспорт, служебен паспорт, моряшки паспорт, военна карта за самоличност;

3. свидетелство за управление на моторно превозно средство.

(2) (Нова - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г.) На българските граждани, спрямо които е постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, се издава временна карта за самоличност, заместваща личната карта.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г.) На българските граждани се издават и следните документи за самоличност, заместващи паспорта:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) временен паспорт;
2. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) служебен открит лист за преминаване на границата.
3. (отм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.)

(4) (Нова - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г., предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г.) Удостоверяването на самоличността на българските граждани може да става с всеки от документите по ал. 1 - 3.

Чл. 14. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) На пребиваващите в Република България чужденци се издават следните документи за самоличност:

1. карта на бежанец;
2. карта на чужденец, получил убежище;
3. карта на чужденец с хуманитарен статут;
4. временна карта на чужденец;
5. удостоверение за пътуване зад граница на бежанец;
6. удостоверение за пътуване зад граница на чужденец, получил убежище;
7. удостоверение за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут;
8. удостоверение за пътуване зад граница на лице без гражданство;
9. временно удостоверение за напускане на Република България;
10. удостоверение за завръщане в Република България на чужденец;
11. (нова - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) временен паспорт за окончателно напускане на Република България.

(2) На пребиваващите в Република България чужденци, които са получили разрешение за пребиваване по Закона за чужденците в Република България, се издават документи за пребиваване - разрешение за пребиваване, съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 1030/2002".

(3) (Изм. - ДВ, бр. 21 от 2012 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г., изм. - ДВ, бр. 24 от 2018 г., в сила от 23.05.2018 г., изм. - ДВ, бр. 34 от 2019 г.) На продължително или постоянно пребиваващите в Република България чужденци - членове на семействата на граждани на ЕС, на граждани на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария, които не са граждани на ЕС, Европейското икономическо пространство и на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни

договори с ЕС са упражнили правото си на свободно придвижване при условията и по реда на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, се издават документи за пребиваване - "карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза".

(4) (Изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) На гражданите на ЕС, които не са български граждани, на гражданите на държави - страни по Споразумението за ЕИП, и на гражданите на Конфедерация Швейцария, които са упражнили правото си на свободно придвижване съгласно българското законодателство и обвързващите норми на правото на Европейския съюз, се издава удостоверение за пребиваване на гражданин на ЕС при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) На акредитираните в Република България служители в дипломатическите и консулските представителства на други държави или в представителства на международни организации Министерството на външните работи издава карта по чл. 59, ал. 5 при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет; картата удостоверява техните привилегии и имунитети съгласно международното право, а при необходимост я представят при влизане и пребиваване на територията на Република България.

(6) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2018 г.) На военнослужещите и членовете на цивилния компонент на структура на Организацията на Северноатлантическия договор (НАТО), разположена в Република България, както и на техните зависими лица, се издава карта на служител в структура на НАТО или на зависимо лице.

Чл. 15. (Отм. - ДВ, бр. 29 от 2007 г., нов - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г.) (1) Български гражданин, спрямо когото е постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, е длъжен в срок до три работни дни от постановяване на отнемането да предаде документите си по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи.

(2) Предадените документи по ал. 1 се изпращат на органа, който ги е издал. Условията и редът за съхранението им се уреждат с инструкция на съответния орган по чл. 1, ал. 2.

Раздел III.

Данни в българските лични документи (Загл. изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Чл. 16. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Българските лични документи съдържат следните задължителни лични данни:

1. имена;
2. дата на раждане;
3. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) единен граждански номер (личен номер или личен номер за чужденец);
4. пол;
5. гражданство.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., доп. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., доп. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) В паспорта, служебния, дипломатическия и моряшкия паспорт, удостоверението за пътуване зад граница на бежанец, удостоверението за пътуване зад граница на чужденец, получил убежище, удостоверението за пътуване зад граница на лице без гражданство и удостоверението за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут, военната карта за самоличност, разрешението за пребиваване по чл. 59, ал. 2, освен данните по чл. 16, ал. 1, се съдържат и биометрични данни на лицето.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Наименованията на данните в българските лични документи се изписват на български и английски език. При наличие на задължения по силата на международни актове наименованията на данните могат да бъдат изписани и на френски език.

(4) (Нова - ДВ, бр. 67 от 1999 г., предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2018 г.) Личният номер за чужденец (ЛНЧ) идентифицира еднозначно продължително, постоянно и дългосрочно пребиваващите чужденци в Република България, както и военнослужещите и членовете на цивилния компонент на структура на НАТО, разположена в Република България, и техните зависими лица. Начинът на неговото формиране се определя от Министерския съвет.

(5) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) Личният номер идентифицира еднозначно гражданите на ЕС, на държавите - страни по Споразумението за ЕИП, или на Конфедерация Швейцария, които не са български граждани и се ползват с правото на свободно придвижване, и членовете на техните семейства, които не са граждани на ЕС, на държавите - страни по Споразумението за ЕИП, или на Конфедерация Швейцария. Начинът на неговото формиране се определя с акт на Министерския съвет.

(6) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) В личната карта освен данните по ал. 1 се съдържат и биометрични данни на лицето, както и други данни съгласно препоръките на Международната организация по гражданско въздухоплаване (ICAO) DOC 9303.

Чл. 17. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) За издаване на български лични документи лицата подават заявление до компетентните органи.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г. (*)) Заявлението се подписва лично от лицето в присъствието на упълномощено длъжностно лице, което сменя и биометрични данни в предвидените от закона случаи.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г. (*)) За снемане на биометрични данни, предвидени в този закон, лицето се явява лично.

(4) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Не се снемат биометрични данни - пръстови отпечатащи, на деца до 12-годишна възраст и на лица с физическа невъзможност за снемане на пръстови отпечатащи. Не се снемат биометрични данни - пръстови отпечатащи, на деца до 6-годишна възраст и на лица с физическа невъзможност за снемане на пръстови отпечатащи при подаване на заявления за издаване на документи за пребиваване по чл. 59, ал. 2 и 3.

(5) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Лицето може да не се яви лично за подаване на заявление за издаване на български лични документи, когато:

1. няма промяна на името, единния граждански номер (личния номер или личния номер на чужденец), пола, гражданството или не са настъпили съществени и трайни изменения на образа на лицето, и

2. (изм. - ДВ, бр. 26 от 2010 г.) са му снети необходимите биометрични данни до 59 месеца от датата на подаване на заявлението;

3. е предвидено в закон.

(6) (Нова - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) В случаите по ал. 5, т. 1 и 2 заявителят се представлява от лице, упълномощено с нотариално заверено изрично пълномощно.

(7) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г., предишна ал. 6 - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) Български личен документ се получава лично, а по изключение, когато заявлението е било подадено лично - от

упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно.

(8) (Нова - ДВ, бр. 58 от 2019 г., предишна ал. 7 - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) Български личен документ може да бъде получен лично чрез използване на лицензиран доставчик на пощенска или куриерска услуга, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. заявлението за издаване на български личен документ е подадено лично в дипломатическо или консулско представителство на Република България в чужбина, което предлага тази услуга;

2. при подаването на заявлението е посочен адрес за получаване на новия документ на територията на държава, в която Република България има дипломатическо или консулско представителство или няма дипломатическо или консулско представителство, но има дипломатически отношения и е назначила акредитиран посланик;

3. разходите за изпращане на новия документ от съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България в чужбина до заявения адрес, както и за връщането в дипломатическото или консулското представителство на подписан документ за получаването му са били платени при подаването на заявлението.

(9) (Нова - ДВ, бр. 58 от 2019 г., предишна ал. 8, изм. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) Лицата, на които се издават българските лични документи, не може да претендират обезщетение за вреди от държавните органи, компетентни за издаването и връчването, настъпили в резултат на изгубване или повреждане на българския личен документ, ако изгубването или повреждането му е настъпило след предаването му на лицензиран доставчик на пощенска или куриерска услуга за получаване по реда на ал. 8.

Чл. 18. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) Заявлението за издаване на документи за самоличност на български граждани съдържа следните лични данни:

1. имената;
2. дата на раждане;
3. място на раждане;
4. пол;
5. единен граждански номер;
6. наличие на друго гражданство;
7. цвят на очите;
8. ръст;
9. постоянен адрес;
10. (отм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.)
11. телефон за връзка;
12. (нова - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) адрес на електронна поща.

(2) Заявлението за издаване на документи за пребиваване по чл. 59, ал. 2 и 3 съдържа следните лични данни:

1. имената;
2. дата на раждане;
3. място на раждане;
4. пол;
5. единен граждански номер (личен номер или личен номер на чужденец);
6. гражданство;
7. променени имена;
8. наличие на друго гражданство;
9. постоянен адрес;
10. настоящ адрес (адрес);

11. образование;
12. семейно положение;
13. телефон за връзка;
14. номер на друг документ за самоличност или разрешение за пребиваване.

(3) Заявленията за издаване на документи за пребиваване по чл. 59, ал. 4 съдържат следните лични данни:

1. имената;
2. дата на раждане;
3. място на раждане;
4. пол;
5. личен номер;
6. гражданство;
7. променени имена;
8. наличие на друго гражданство;
9. адрес;
10. номер на национален документ за самоличност;
11. образование;
12. семейно положение;
13. телефон за връзка.

(4) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2018 г.) Заявленията за издаване на карта по чл. 59, ал. 6 съдържат следните лични данни:

1. имената;
2. дата на раждане;
3. място на раждане;
4. пол;
5. личен номер/личен номер на чужденец, ако има такъв;
6. гражданство;
7. наличие на друго гражданство;
8. адрес в Република България;
9. номер на национален документ за самоличност;
10. имената на зависимите лица, които пребивават в Република България заедно с лицето;
11. качество (служител в структура на НАТО или зависимо лице).

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 14 от 2018 г.) Заявленията за издаване за документи за самоличност на чужденци съдържат следните лични данни:

1. имената;
2. дата на раждане;
3. място на раждане;
4. пол;
5. единен граждански номер (личен номер или личен номер на чужденец);
6. гражданство;
7. променени имена;
8. наличие на друго гражданство;
9. цвят на очите;
10. ръст;
11. особени белези;
12. постоянен адрес;
13. настоящ адрес (адрес);
14. образование;
15. (доп. - ДВ, бр. 8 от 2023 г.) месторабота, с изключение на случаите по чл. 59, ал. 2, т.

7;

16. семейно положение;

17. телефон за връзка;

18. номер (номерата) на друг документ за самоличност, ако на лицето е издаван такъв, и на предишния документ за самоличност.

(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 14 от 2018 г.) Заявленията за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство на чужденци съдържат следните лични данни:

1. имената;

2. дата на раждане;

3. място на раждане;

4. пол;

5. единен граждански номер (личен номер или личен номер на чужденец);

6. гражданство;

7. постоянен адрес;

8. настоящ адрес (адрес);

9. телефон за връзка;

10. номер (номерата) на друг документ за самоличност или документ за пребиваване, ако на лицето е издаван такъв.

(7) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 97 от 2017 г., предишна ал. 6 - ДВ, бр. 14 от 2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) В заявленията за издаване на лична карта на българските граждани се посочва и:

1. отказ от издаване и записване на удостоверение за електронна идентичност върху електронния носител на информация.

2. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., отм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г.)

3. (отм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г.)

(8) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 97 от 2017 г., предишна ал. 7 - ДВ, бр. 14 от 2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) В заявленията за издаване на документи за пребиваване по чл. 59, ал. 2, 3 и 4 се посочва и:

1. искане за издаване и записване на удостоверение за електронна идентичност върху електронния носител на информация.

2. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., отм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г.)

Чл. 18а. (Нов - ДВ, бр. 88 от 2008 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Заявление за издаване на български лични документи може да се подава по електронен път при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет, когато:

1. (изм. - ДВ, бр. 26 от 2010 г.) на лицето е издаден български личен документ по заявление, подадено лично до 59 месеца преди датата на подаване на заявление за нов документ;

2. (изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 01.07.2011 г., доп. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., изм. относно влизането в сила на измененията с бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) лицето притежава валидно квалифицирано удостоверение за електронен подпис или валидно удостоверение за електронна идентичност, освен когато заявлението е подадено чрез автоматизираната информационна система за електронни услуги на Министерството на външните работи;

3. на лицето са снети необходимите биометричните данни.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 01.07.2011 г., доп. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) При подаване на заявлението по електронен път лицето го подписва с квалифициран електронен подпис. Допуска се подаване на заявление и без подписване с квалифициран електронен подпис, ако при подаването лицето се идентифицира по реда на Закона за електронната идентификация или подава заявлението чрез автоматизираната информационна система за електронни услуги на Министерството на външните работи, в която прикачва копие на валидния български личен документ, чиято подмяна желае.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Не се допуска подаване на заявление за издаване на български личен документ по електронен път при промяна на единния граждански номер (личния номер или личния номер на чужденец), пола, гражданството или при настъпили съществени и трайни изменения на образа на лицето.

(4) Допуска се подаване на заявление за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство по електронен път в случаите на промяна на името, ако на лицето вече е била издадена лична карта с промененото име.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г.) Когато заявлението за издаване на български личен документ е подадено по електронен път, документът се получава лично, като връчването става само след като самоличността на получателя бъде установена еднозначно и документът, чиято подмяна се иска, бъде върнат.

Чл. 18б. (Нов - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Условието и редът за съхранението и унищожаването на заявленията, въз основа на които са издадени български лични документи, се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 18в. (Нов - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., изм. относно влизането в сила на измененията с бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., отм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.)

Чл. 19. (1) (Предишен текст на чл. 19 - ДВ, бр. 96 от 2004 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Имената и месторождението на българските граждани в българските лични документи се изписват на български език и с английска транслитерация по правила, утвърдени с акт на Министерския съвет.

(2) (Нова - ДВ, бр. 96 от 2004 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Имената на българските граждани в българските лични документи се изписват в следния ред: фамилно име, собствено име, презиме.

(3) (Нова - ДВ, бр. 96 от 2004 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) В българските лични документи имената на българските граждани се изписват без съкращения така, както са изписани в представените удостоверителни документи, освен в случаите, когато тяхната дължина превишава предвидената техническа възможност.

Чл. 20. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Българските лични документи са машинночитаеми.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Машинночитаемата зона на българските лични документи съдържа следните данни:

1. вид на документа;
2. органа, издал документа;
3. фамилия и други имена на притежателя на документа;
4. номер на документа;
5. гражданство на притежателя на документа;
6. дата на раждане на притежателя на документа;
7. пол на притежателя на документа;
8. дата на изтичане на валидността на документа;
9. (доп. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) единен граждански номер, личен номер или личен номер на чужденец;
10. контролни цифри на данните по горните точки.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Данните в машинночитаемата зона трябва да съответстват на данните във визуалната зона на българския личен документ.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) АLINEI 1, 2 и 3 не се прилагат за свидетелството за управление на моторно превозно средство, което съответства на приетия от Европейския съюз унифициран образец на свидетелство за управление на моторно превозно средство и за документите по чл. 14, ал. 5.

(5) Останалите изисквания към форматите и данните в машинночитаемата зона се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 20а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., доп. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) В паспорта, служебния, дипломатическия и моряшкия паспорт, удостоверението за пътуване зад граница на бежанец, удостоверението за пътуване зад граница на чужденец, получил убежище, удостоверението за пътуване зад граница на лице без гражданство и удостоверението за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут, военната карта за самоличност и документите за пребиваване по чл. 59, ал. 2, 3 и 4 се съдържа електронен носител на информация.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 26 от 2010 г., в сила от 29.03.2010 г., доп. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г., доп. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Електронният носител на информация по ал. 1, с изключение на този в документите за пребиваване по чл. 59, ал. 4, съдържа данните по чл. 20, ал. 2, снимка на лицето и пръстовете му отпечатъци, снети при подаване на заявлението, както и място на раждане, изписано на латиница, и имената на лицето, изписани на кирилица.

(3) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Електронният носител на информация на документите за пребиваване по чл. 59, ал. 4 съдържа данните по чл. 20, ал. 2.

(4) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) В личната карта се съдържа електронен носител на информация, в който се записват:

1. (изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г.) в отделен защитен сегмент на електронния носител - данните по чл. 20, ал. 2, биометричните данни на лицето и други данни съгласно препоръките на Международната организация по гражданско въздухоплаване (ИКАО) DOC 9303;

2. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2018 г.) удостоверение за електронна идентичност и съответните му криптографски ключове, освен в случаите на отказ по чл. 18, ал. 7, т. 1.

3. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2018 г., отм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г.)

4. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2018 г., отм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г.)

(5) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., изм. относно влизането в сила на измененията с бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) Електронният носител на информация в документите за пребиваване по чл. 59, ал. 2, 3 и 4 съдържа и удостоверение за електронна идентичност и съответните криптографски ключове в случаите по чл. 18, ал. 8.

(6) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 82 от 2009 г., предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) Изискванията за сигурност и изискванията към форматите и данните, които се съдържат в електронните носители на информация по ал. 1 - 4, се определят с акт на Министерския съвет съгласно препоръките на Международната организация по гражданско въздухоплаване (ИКАО) DOC 9303.

(7) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г., предишна ал. 5, изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) В случаите, когато електронен носител на информация, съдържащ се в документ по ал. 1 или 4, е недостъпен за четене поради увреждане, по искане на лицето се издава нов документ със срока на валидност на повредения документ.

Чл. 21. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Имената на чужденците в българските лични документи се изписват, както са изписани в документите им за задгранично пътуване, с които са влезли в Република България. Когато чужденците, получили убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут, не притежават такива документи, имената им се изписват така, както ги посочат в подписана от тях декларация пред компетентния орган.

(2) Имената на лицата по ал. 1 в българските лични документи се изписват и с българска транслитерация по правила, утвърдени с акт на Министерския съвет.

(3) (Нова - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) Имената на лицата по ал. 1 в българските лични документи се изписват с българска транслитерация само когато те фигурират на латиница в документа за задгранично пътуване на лицето, с който е влязъл на територията на Република България и е получил пребиваване при условията и по реда на Закона за чужденците в Република България.

(4) (Нова - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Имената на лицата по ал. 1 в българските лични документи се подреждат в следния ред: фамилно/фамилни име/имена и друго/други име/имена, без съкращения, освен когато тяхната дължина превишава предвидената техническа възможност.

Чл. 22. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) За издаването на български лични документи

лицата са длъжни да представят снимки, отговарящи на следните изисквания:

1. размер на снимката - 45 мм на 35 мм;
2. изобразеното на тях лице да е заснето фронтално;
3. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) височината на изобразеното лице от брадата до върха на главата да е между 31,5 мм и 36 мм.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Когато в пунктовете за приемане на заявления има техническа възможност, цифровото заснемане на лицето се извършва там.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Останалите изисквания към снимките по ал. 1 се определят с акт на Министерския съвет.

Глава втора.

ЛИЧНА КАРТА НА БЪЛГАРСКИТЕ ГРАЖДАНИ. ВРЕМЕННА КАРТА ЗА САМОЛИЧНОСТ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 60 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 02.08.2021 Г.)

Раздел I.

Общи положения

Чл. 23. (1) (Предишен текст на чл. 23 - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Личната карта на българските граждани е основен идентификационен документ за самоличност, валиден на територията на Република България или на територията на друга държава съгласно международни договори.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Всеки български гражданин има право да напуска страната и с лична карта и да се завръща с нея през вътрешните граници на Република България с държавите - членки на Европейския съюз, както и в случаите, предвидени в международни договори.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Правото по ал. 2 не подлежи на ограничения, освен ако това е предвидено в закон и има за цел защита на националната сигурност, обществения ред, здравето на гражданите или на правата и свободите на други граждани.

(4) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., изм. относно влизането в сила на измененията с бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) Личната карта може да служи и като носител на удостоверение за електронна идентичност.

Чл. 24. (Доп. - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г.) Всеки български гражданин може да притежава само една лична карта или временна карта за самоличност.

Чл. 25. Контролът по спазването на режима за ползване на личните карти се осъществява от органите на Министерството на вътрешните работи със съдействието на местната администрация.

Раздел II.

Данни, съдържащи се в личната карта

Чл. 26. (1) Личната карта освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържа и данни за:

1. снимка на притежателя;
2. място на раждане;
3. ръст;
4. цвят на очите;
5. постоянен адрес;
6. подпис на притежателя;
7. номер на личната карта;
8. дата на издаване;
9. дата на изтичане на валидността;
10. органа на Министерството на вътрешните работи, издал личната карта;
11. (отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Заявлението за издаване на лична карта освен данните по чл. 18, ал. 1 съдържа и данни за:

1. родители (имена, дата на раждане);
2. (отм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.)
3. законен представител (имена, единен граждански номер, личен номер/личен номер на чужденец, номер на лична карта, дата на издаване, орган, който я е издал);
4. указ на президента на Република България за промяна на гражданството.

(3) (Нова - ДВ, бр. 58 от 2019 г.) Данните по ал. 2 се посочват от заявителя в случай на първо издаване на документ за самоличност.

(4) (Нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) Освен в случаите по ал. 3, данните по ал. 2, т. 1 се посочват от заявителя и когато заявлението е подадено по електронен път чрез автоматизираната информационна система за електронни услуги на Министерството на външните работи без използване на квалифициран електронен подпис.

Чл. 27. (1) Всеки български гражданин е длъжен да посочи избрания от него постоянен адрес.

- (2) (Отм. - ДВ, бр. 42 от 2012 г.)
- (3) (Отм. - ДВ, бр. 42 от 2012 г.)
- (4) (Отм. - ДВ, бр. 42 от 2012 г.)

Чл. 28. Българските граждани, живеещи предимно в чужбина, са длъжни да посочат в заявлението за издаване на лична карта и адрес на територията на държавата, където пребивават.

Раздел III.

Издаване, подмяна и ползване на личните карти на гражданите на Република България

Чл. 29. (1) Всеки български гражданин, който живее на територията на страната, е длъжен в срок до 30 дни след навършване на 14-годишна възраст да поиска издаването на лична карта.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Лицата, възстановили или придобили българско гражданство, са длъжни да поискат издаването на лична карта в срока по ал. 1 след вписване на данните за получено или възстановено гражданство в Националната база данни "Население".

(3) Българските граждани, навършили 14-годишна възраст и пребиваващи в чужбина, след завръщането си в страната са длъжни в срока по ал. 1 да поискат издаването на лична карта.

Чл. 30. (1) Личните карти на българските граждани са срочни и безсрочни.

(2) Срочни лични карти се издават на лица от 14- до 18-годишна възраст със срок на валидност 4 години и на лица от 18- до 58-годишна възраст със срок на валидност 10 години. На лицата, навършили 58-годишна възраст, се издават безсрочни лични карти.

(3) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., изм. относно влизането в сила на измененията с бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) В случаите по чл. 23, ал. 4 прекратяването на удостоверение за електронна идентичност не се отразява на срока на валидност на личната карта.

Чл. 31. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) Личните карти се издават и подменят от органите на Министерството на вътрешните работи по постоянния адрес на лицето след представяне на заявление и документи по гражданско състояние, издадени от местната администрация по ред, установен с акт на Министерския съвет.

(2) В случаите, когато личната карта е с изтекъл срок, повредена, унищожена, изгубена или открадната, лицето е длъжно в срок до 30 дни да подаде заявление за издаване на нова лична карта.

(3) По искане на лицето нова лична карта може да се издаде и преди изтичане срока ѝ на валидност.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г.) Личните карти се издават при обикновена услуга в срок до 30 дни, при бърза услуга - до три работни дни, а при експресна услуга - до 8 работни часа, от приемане на заявлението.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г.) Когато заявлението за издаване на лична карта е подадено в консулски или дипломатически представителства в чужбина, срокът за издаване при обикновена услуга е до 45 дни, а при бърза услуга - до 30 дни.

Чл. 31а. (Нов - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) Заявлението за издаване на лична карта се подава лично.

(2) Заявлението за издаване на лична карта на непълнолетни и на поставени под запрещение лица се подава лично и в присъствието на родител, настойник или попечител, който полага подпис в заявлението.

(3) В случаите, при които детето е с неизвестни или починали родители или други законни представители или на което не е назначен попечител, както и в случаите, при които към момента на навършване на 14-годишна възраст родителите или законните представители не са се явили, за да положат подпис в заявлението:

1. (изм. - ДВ, бр. 24 от 2019 г., в сила от 01.07.2020 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 101 от 2019 г.) заявлението за издаване на лична карта на непълнолетни, настанени в социални или интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа по реда на Закона за закрила на детето, се подава лично и в присъствието на ръководителя на социалната или интегрираната здравно-социална услуга за резидентна грижа, в която детето е настанено, който полага подпис в заявлението;

2. заявлението за издаване на лична карта на непълнолетни, настанени със съдебно решение за отглеждане в приемно семейство, се подава лично и в присъствието на приемния родител, който полага подпис в заявлението;

3. заявлението за издаване на лична карта на непълнолетни, настанени със съдебно решение за отглеждане в семейство на роднини или близки, се подава лично и в присъствието на близък или роднина, при когото е настанен непълнолетният, който полага подпис в заявлението.

(4) (Нова - ДВ, бр. 58 от 2019 г.) Към заявлението се прилагат:

1. документ за платена държавна такса;

2. (отм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.)

3. снимки по образец.

(5) (Нова - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Когато заявителят не притежава документ по чл. 13, ал. 1 - 3, с който да удостовери самоличността си, както и когато заявителят е лице от 14- до 18-годишна възраст с родител, за когото липсват данни в Националния автоматизиран информационен фонд за българските лични документи - "Национален регистър на българските лични документи", се представя удостоверителен документ за раждане.

(6) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 58 от 2019 г., предишна ал. 5 - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Личната карта се получава лично, а по изключение, когато заявлението е било подадено лично - от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно или от лице, чиито данни са посочени от заявителя пред длъжностното лице в заявлението при подаването му.

(7) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 58 от 2019 г., предишна ал. 6 - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Личната карта на непълнолетни и на поставени под запрещение лица се получава от родител, настойник или попечител, а по изключение - от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно или от лице, чиито данни са посочени от родител, настойник или попечител пред длъжностното лице в заявлението при подаването му.

(8) (Предишна ал. 6 - ДВ, бр. 58 от 2019 г., предишна ал. 7 - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Личната карта на непълнолетни, издадена по заявление, подадено по реда на ал. 3, се получава от лицето, положило подпис в заявлението.

Чл. 32. (1) Обявяват се за невалидни личните карти на лица:

1. загубили българско гражданство;

2. заявили, че личната им карта е изгубена, открадната или унищожена;

3. чиято лична карта е с изтекъл срок на валидност;

4. които имат промяна в личните данни;

5. променили постоянния си адрес;

6. които са починали;

7. (нова - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г.) спрямо които е постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс и не са ги предали в срока по чл. 15;

8. (нова - ДВ, бр. 101 от 2020 г.) изрично заявили, че желаят личната им карта да бъде обявена за невалидна;

9. (нова - ДВ, бр. 101 от 2020 г.) за чиято лична карта е установено, че е подправена;

10. (нова - ДВ, бр. 101 от 2020 г.) които са получили нова лична карта и не са върнали предишната на органа, който я е издал - в този случай за невалидна се обявява предишната лична карта.

(2) Невалидността се обявява от органа, издал личната карта на лицето.

(3) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) Когато личната карта, съдържаща удостоверение за електронна идентичност, е обявена за невалидна, действието на удостоверението се прекратява.

(4) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., изм. относно влизането в сила на измененията с бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., отм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. -

ДВ, бр. 60 от 2020 г., нова - ДВ, бр. 101 от 2020 г.) Обявена за невалидна лична карта не може да бъде обявена за валидна.

Раздел IV.

Временна карта за самоличност (Нов - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г.)

Чл. 32а. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г.) (1) Временната карта за самоличност е основен идентификационен документ за самоличност, валиден на територията на Република България.

(2) Български гражданин няма право да напуска страната с временна карта за самоличност.

(3) Временна карта за самоличност се издава със срок на валидност, съответстващ на срока на валидност на личната карта, която се отнема.

(4) Когато лицето няма издадена лична карта, личната му карта е с изтекъл срок на валидност или до изтичане на валидността ѝ остават до две години, временната карта за самоличност се издава със срок на валидност две години.

Чл. 32б. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 101 от 2020 г.) Временна карта за самоличност се издава от структури на Министерството на вътрешните работи при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет, в срок до 8 работни часа от уведомяване за наложената мярка по чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс.

(2) Когато временната карта за самоличност е с изтекъл срок, повредена, унищожена, изгубена или открадната, лицето е длъжно в срок до 30 дни да подаде заявление за издаване на нова временна карта за самоличност.

(3) При промяна на имената, пола, единния граждански номер, гражданството, настъпили съществени и трайни изменения на образа, както и при промяна на постоянния адрес, лицето е длъжно да подаде заявление за издаване на нова временна карта за самоличност в срок до 30 дни.

(4) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2020 г.) Временната карта за самоличност се подменя при обикновена услуга в срок до 30 дни, при бърза услуга - до три работни дни, а при експресна услуга - до 8 работни часа, от приемане на заявлението.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 101 от 2020 г.) При издаване на нова временна карта за самоличност предишната се предава на структурата на Министерството на вътрешните работи, която я е издала.

Чл. 32в. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г.) (1) Временна карта за самоличност се издава служебно.

(2) В случаите на невъзможност за служебно издаване поради липса на някои от необходимите биометрични данни или ако от първоначалното снемане на биометричните данни са изминали повече от 59 месеца, при издаване на временна карта за самоличност се спазва редът на чл. 31а.

(3) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2020 г.) Във временната карта за самоличност освен данните по чл. 16, ал. 1 се съдържат и данни за:

1. снимка на притежателя;
2. място на раждане;
3. ръст;
4. цвят на очите;
5. постоянен адрес;
6. подпис на притежателя;

7. номер на временната карта за самоличност;
8. дата на издаване;
9. дата на изтичане на валидността;
10. органа на Министерството на вътрешните работи, издал временната карта за самоличност.

Чл. 32г. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г.) (1) Обявява се за невалидна временна карта за самоличност на лица:

1. спрямо които е отменено постановеното отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс или е отпаднало основаниято за използването ѝ;

2. заявили, че временната карта за самоличност е изгубена, открадната или унищожена;

3. чиято временна карта за самоличност е с изтекъл срок на валидност;

4. които имат промяна в личните данни;

5. променили постоянния си адрес;

6. които са починали.

(2) Невалидността се обявява от структурата на Министерството на вътрешните работи, издала временната карта за самоличност.

Глава трета.

ПАСПОРТИ НА БЪЛГАРСКИТЕ ГРАЖДАНИ И ЗАМЕСТВАЩИ ГИ ДОКУМЕНТИ

Раздел I.

Общи положения

Чл. 33. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 111 от 2004 г.) Всеки български гражданин има право да напуска страната и да се завръща в нея с паспорт, заместващ го документ или военна карта за самоличност през определените за това места.

(2) Местата за преминаване на държавната граница се определят с акт на Министерския съвет.

(3) Правото по ал. 1 не подлежи на ограничения, освен ако те са предвидени със закон и са необходими за защитата на националната сигурност, обществения ред, здравето на гражданите или на правата и свободите на други граждани.

Чл. 34. (1) Паспортът е документ за преминаване на държавната граница на Република България и за пребиваване извън страната.

(2) Паспортът е основен идентификационен документ за самоличност на българските граждани и на територията на Република България.

(3) Българските граждани, притежаващи заместващи паспорта документи, могат да удостоверяват самоличността си с тях в рамките на срока, за който са издадени.

(4) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., изм. относно влизането в сила на измененията с бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., отм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.)

Чл. 35. (1) (Предишен текст на чл. 35 - ДВ, бр. 42 от 2001 г., в сила от 27.04.2001 г., изм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) Всеки гражданин на Република България има право само на един паспорт

по чл. 38, т. 3.

(2) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., в сила от 27.04.2001 г., отм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г.)

(3) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., в сила от 27.04.2001 г., отм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г.)

Чл. 36. (1) (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г.) Паспортите на българските граждани се издават със срок на валидност 5 или 10 години съгласно заявления от лицето срок. На лицата до 18-годишна възраст се издават паспорти със срок на валидност 5 години.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Паспортите, издавани от Министерството на външните работи и от Министерството на транспорта и съобщенията, са със срок на валидност до 5 години.

(3) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) В случаите, когато е невъзможно снемането на биометрични данни - пръстови отпечатаци, от лицето поради временна физическа невъзможност, може да се издава паспорт със срок на валидност до 12 месеца.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) В случаите, когато паспортът е повреден, унищожен, изгубен, откраднат или страниците му са изчерпани, се издава нов паспорт.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., предишна ал. 4 - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) По искане на лицето нов паспорт може да се издаде и преди изтичане на срока на валидност по ал. 1 или 2.

Чл. 37. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.)

Раздел II.

Видове паспорти и заместващи ги документи

Чл. 38. (1) (Предишен текст на чл. 38 - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) За преминаване на държавната граница и пребиваване в чужбина се издават следните видове паспорти:

1. (изм. - ДВ, бр. 103 от 2004 г., в сила от 23.11.2004 г.) дипломатически паспорт - издава се от министъра на външните работи или от оправомощени от него длъжностни лица след извършване на проверка за наличието на законово основание за неговото издаване, на следните лица:

а) президента и вицепрезидента на Република България;

б) председателя на Народното събрание, неговите заместници и народните представители;

в) министър-председателя, заместник министър-председателите, министрите и заместник-министрите, областните управители;

г) служители с дипломатически ранг в Министерството на външните работи и в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина;

д) членовете на Конституционния съд;

е) международни служители, притежавали или притежаващи дипломатически ранг, които са постъпили на работа чрез Министерството на външните работи на Република България в Организацията на обединените нации, в организации от системата на Организацията на обединените нации или в други международни правителствени организации, както и международни служители, притежавали или притежаващи дипломатически ранг, които са на работа в посочените организации на пост с категория Р-5 или по-висока по системата на Организацията на обединените нации или приравнени на тях;

ж) (доп. - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) лица, заемащи изборни постове в международни

организации с универсален или регионален характер или междуправителствени организации, създадени с договор по международното публично право;

з) (доп. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) представляващия Висшия съдебен съвет, председателя на Върховния касационен съд и неговите заместници, председателя на Върховния административен съд и неговите заместници, главния прокурор и неговите заместници, директора на Националната следствена служба и неговите заместници;

и) управителя и подуправителите на Българската народна банка, председателя на Сметната палата;

к) главния секретар на Народното събрание, главния секретар на президента на републиката, главния секретар на Министерския съвет; началниците на кабинетите на председателя на Народното събрание, президента, вицепрезидента и министър-председателя; секретарите на президента на републиката; директора на дирекция "Международни връзки и протокол" на Народното събрание, директора на дирекция "Протокол" в администрацията на президента на републиката и директора на дирекция "Протокол" на Министерския съвет;

л) (изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) началника на отбраната;

м) (изм. - ДВ, бр. 79 от 2015 г., в сила от 01.11.2015 г., изм. - ДВ, бр. 69 от 2020 г., изм. - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) председателите и заместник-председателите на Държавна агенция "Разузнаване", Държавна агенция "Национална сигурност" и Държавна агенция "Технически операции", началникът на Националната служба за охрана, директорът и заместник-директорите на Служба "Военно разузнаване";

н) служители в Националната служба за охрана и дипломатически куриери в Министерството на външните работи, когато изпълняват служебните си функции в чужбина;

о) президента и вицепрезидента на Република България, председателя на Народното събрание, министър-председателя, министъра на външните работи, членовете на Конституционния съд, председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд, главния прокурор и директора на Националната следствена служба след изтичане на пълномощията им;

п) посланици и пълномощни министри със стаж над 20 години в дипломатическата кариера, като ползването на паспорта след пенсионирането им в дипломатическата служба се осъществява при спазване разпоредбите на Виенската конвенция за дипломатическите отношения;

р) лица, чиито служебни задължения включват изпълнение на специални външнополитически задачи - по преценка на министъра на външните работи;

с) членовете на семействата на лицата по букви "а", "б", "г", "д", "е" и "з", с изключение на членовете на семействата на заместниците на председателя на Върховния касационен съд, на заместниците на председателя на Върховния административен съд, на заместниците на главния прокурор и на заместниците на директора на Националната следствена служба; членовете на семействата на министър-председателя, на заместник министър-председателите, на министъра на външните работи; членовете на семействата могат да ползват дипломатическите паспорти, когато пътуват заедно с посочените лица; това ограничение не се отнася за случаите, когато служителите по букви "г" и "е" са командирани дългосрочно в чужбина;

т) (изм. - ДВ, бр. 46 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., изм. - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) на децата на служители с дипломатически ранг на задгранична работа до 25-годишна възраст, несклучили брак, които продължават образованието си (средно или висше) в приемащата държава;

2. (нова - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 01.10.2003 г., доп. - ДВ, бр. 103 от 2004 г., в сила от 23.11.2004 г., изм. - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) служебен паспорт - издава се от министъра на външните работи или от оправомощени от него длъжностни лица след извършване на проверка за наличието на законово основание за неговото издаване, на следните лица:

а) служителите от централната и териториалната администрация, изпълняващи служебни функции в чужбина; държавни служители без дипломатически ранг, работещи в Министерството на външните работи, служители без дипломатически ранг и административно-технически служители, командировани дългосрочно в дипломатическите и консулските представителства на Република България, както и на членовете на техните семейства; служители в българските културни институти на Република България в чужбина и членовете на техните семейства;

б) членове на органи, назначавани от президента или избирани от Народното събрание;

в) (изм. - ДВ, бр. 32 от 2022 г., в сила от 28.07.2022 г.) членовете на Висшия съдебен съвет; председателите на отделения във Върховния касационен съд и във Върховния административен съд; завеждащите отдели във Върховната касационна прокуратура, Върховната административна прокуратура и Националната следствена служба; началниците на кабинетите на председателите на Върховния касационен съд, Върховния административен съд и на главния прокурор; председателите на апелативните съдилища, председателите на окръжните съдилища; председателя на Софийския градски съд, председателите на районните съдилища; ръководителите на апелативните, окръжните и районните прокуратури; градския прокурор на София; председателите на административните съдилища; главния секретар при администрацията на Висшия съдебен съвет; съдиите във Върховния касационен съд и Върховния административен съд, на прокурорите във Върховната касационна прокуратура и Върховната административна прокуратура и на следователите в Националната следствена служба;

г) подуправителите и членовете на управителния съвет на Българската народна банка;

д) председателя и заместник-председателите, главния научен секретар, научните секретари и директорите на институти на Българската академия на науките, членовете на Българската академия на науките (академици и член-кореспонденти);

е) председателите на държавни агенции, с изключение на тези по чл. 38, ал. 1, т. 1, буква "м";

ж) областните управители;

з) кметовете на общини;

и) заместник-началниците на отбраната и директорите на дирекции в Щаба на отбраната, началниците на щабовете на видовете въоръжени сили; военнослужещите, участващи в операции по поддържане на мира и в мисии, провеждани под егидата на международни организации;

к) членовете на ръководствата на лицензираните спортни федерации, вписани в регистъра по чл. 9, ал. 1, т. 1 от Закона за физическото възпитание и спорта, както и членовете на ръководствата на представителните организации на работниците и служителите на национално равнище и представителните организации на работодателите на национално равнище;

л) лицата, на които се възлагат конкретни външнополитически задачи - по преценка на министъра на външните работи;

м) други служители от държавната администрация по преценка за служебна целесъобразност и предложение на прекия ръководител до ръководителя на съответната институция или организация;

3. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) паспорт - издава се от Министерството на външните работи на лица, които пътуват в чужбина;

4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 29 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) моряшки паспорт - издава се от Министерството на транспорта и съобщенията.

(2) (Нова - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) Лицата по ал. 1, т. 2 и 4 имат право само на един паспорт от съответния вид.

Чл. 39. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., предишен текст на чл. 39 - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) Освен паспортите по чл. 38 се издават и следните заместващи ги

документи:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., доп. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2014 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) временен паспорт - издава се от дипломатическите и консулските представителства на Република България след съгласуване с Министерството на външните работи, както следва:

а) със срок на валидност до 12 месеца - на български граждани, които пребивават в чужбина и не притежават редовен паспорт по чл. 38;

б) със срок на валидност до 3 месеца, съобразен с необходимото време за завръщане в Република България по обичаен маршрут - на български граждани, на които не са издавани български документи за самоличност след 1 септември 1999 г.; при наложена принудителна административна мярка в случаите по чл. 77; в случаите по чл. 30 от Закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест; при трансфер на български граждани, изтърпяващи наказание "лишаване от свобода" в чужбина, когато е получено разпореждане на Върховната касационна прокуратура; или по молба на компетентните местни власти с цел извеждане и връщане на българския гражданин;

2. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) служебен открит лист за преминаване на границата - издава се от Министерството на вътрешните работи на лица, със срок на валидност и с възможност за продължаване съгласно международни договори;

3. временен паспорт за окончателно напускане на Република България - издава се от Министерството на вътрешните работи на лица, загубили българско гражданство.

(2) (Нова - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) При подаване на заявление за издаване на временен паспорт по ал. 1, т. 1 се събират и обработват биометрични данни.

(3) (Нова - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) Министерството на външните работи съгласува с Министерството на вътрешните работи издаването на временни паспорти на български граждани, на които след 1 септември 1999 г. не са издавани български документи за самоличност.

(4) (Нова - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) Когато при проверката на заявената самоличност личните данни не са потвърдени, Министерството на външните работи може да изиска съдействие от органите на Министерството на вътрешните работи за установяване на действителната самоличност на заявителя.

(5) (Нова - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) Условието и редът за служебно издаване на временен паспорт по ал. 1, т. 1 и за съгласуване се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 39а. (Нов - ДВ, бр. 111 от 2004 г., изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) За преминаване на държавната граница на Република България във връзка с изпълнение на военна служба на територията на страни - членки на НАТО и/или участници в "Партньорство за мир", на военнослужещите от структурите на Министерството на отбраната се издава военна карта за самоличност при условията на член III от Споразумението между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили. Военната карта за самоличност се издава от Министерството на отбраната.

Чл. 39б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.)
(1) Дипломатическите и консулските представителства на Република България издават временен документ за пътуване на гражданин на ЕС, който не е български гражданин и не притежава валидни документи за пътуване, когато държавата - членка на Европейския съюз, чийто гражданин е лицето, не е представена в тази държава. При подаване на заявление за издаване на временен документ за пътуване се събират и обработват лични, в това число биометрични данни, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет, с обвързващ акт на Европейския

съюз или с международен договор.

(2) Дипломатическите и консулските представителства на Република България могат да издават временни документи за пътуване на граждани на държави, извън тези по ал. 1, когато не притежават валидни документи за пътуване и държавата, чиито граждани са, не е представена в държавата, в която те се намират, ако това е предвидено в договор между Република България и съответната държава на гражданството. Образците на тези документи за пътуване, условията и реда за тяхното издаване, както и условията и реда за събиране на лични данни, включително биометрични данни, се определят с международния договор.

Чл. 40. (1) Цветовете на кориците на отделните видове паспорти са следните:

1. дипломатически паспорт - тъмносин;
2. (нова - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 01.10.2003 г.) служебен паспорт - масленозелен;
3. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 01.10.2003 г.) паспорт - виненочервен (бордо);
4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 01.10.2003 г.) моряшки паспорт - морскосин.

(2) Нюансите на цветовете на кориците на отделните видове паспорти и цветовете на кориците на заместващите ги документи се определят с акт на Министерския съвет.

(3) Върху лицевата страна на кориците на паспортите и заместващите ги документи се отпечатват:

1. гербът на Република България и текстът "Република България" на български и на английски език;
2. наименованието на съответния вид документ за самоличност на български и на английски език.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Върху лицевата страна на кориците на паспортите по ал. 1 се отпечатват и:

1. текстът "Европейски съюз" на български и на английски език;
2. знакът за електронен паспорт.

Раздел III.

Данни, съдържащи се в паспортите и заместващите ги документи

Чл. 41. (1) Паспортите и заместващите ги документи освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържат:

1. снимка на притежателя, както и данни за:
2. място на раждане;
3. (отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)
4. подпис на притежателя;
5. номер на паспорта;
6. дата на издаване;
7. дата на изтичане на валидността;
8. органа, издал паспорта.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Заявлението за издаване на паспорти и заместващи ги документи освен данните по чл. 18, ал. 1 съдържа и данни за:

1. родители (имена, дата на раждане);
2. (отм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.)

3. законен представител (имена, единен граждански номер, номер на лична карта, дата на издаване, орган на издаване);

4. указ на президента на Република България за промяна на гражданството.

(4) (Нова - ДВ, бр. 58 от 2019 г.) Данните по ал. 3 се посочват от заявителя в случай на първо издаване на документ за самоличност.

(5) (Нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) Освен в случаите по ал. 4, данните по ал. 3, т. 1 се посочват от заявителя и когато заявлението е подадено по електронен път чрез автоматизираната информационна система за електронни услуги на Министерството на външните работи без използване на квалифициран електронен подпис.

(6) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 58 от 2019 г., предишна ал. 5 - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) При издаването на паспорт на лица до 14-годишна възраст не се полага подпис.

Чл. 41а. (Нов - ДВ, бр. 111 от 2004 г.) Военната карта за самоличност освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържа и:

1. снимка на притежателя;
2. звание;
3. вид въоръжени сили;
4. подпис на притежателя;
5. номер на картата;
6. дата на издаване;
7. дата на изтичане на валидността;
8. органа, издал картата;
9. (нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) биометрични данни.

Чл. 42. Отделни видове паспорти и заместващи ги документи освен данните по чл. 41 могат да съдържат и:

1. данни, свързани с професионалния и социалния статус на притежателя;
2. други данни, определени с акт на Министерския съвет.

Раздел IV.

Ред за издаване на паспорти и на заместващи ги документи

Чл. 43. (1) (Предишен текст на чл. 43 - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г.) Паспорт или заместващ го документ се издава по заявление до съответния орган, след като лицето удостовери своята самоличност.

(2) (Нова - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г.) Със заявлението за издаване на паспорт със срок на валидност 10 години лицето може едновременно да заяви и издаване на лична карта.

Чл. 44. (1) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Заявлението за издаване на паспорт се подава лично.

(2) (Предишен текст на чл. 44, доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Заявлението за издаване на заместващ паспорта документ се подава лично, а по изключение - от упълномощено лице, след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Паспорт или заместващ го документ се получава лично, а по изключение, когато заявлението е било подадено лично - от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно или от лице, чиито данни са посочени от заявителя пред длъжностното лице в заявлението при подаването му.

Чл. 45. (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., предишен текст на чл. 1 - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Заявлението за издаване на паспорт или заместващ го документ на малолетни и непълнолетни и на поставени под запрещение лица се подава лично и от техните родители, настойници или попечители.

(2) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Паспорт или заместващ го документ на малолетни и непълнолетни и на поставени под запрещение лица се получава от родител, настойник, попечител или от упълномощено от тях лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно или от лице, чиито данни са посочени от родител, настойник или попечител пред длъжностното лице в заявлението при подаването му.

Чл. 46. (1) (Предишен текст на чл. 46 - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Към заявлението се прилагат:

1. документ за платена държавна такса;
2. (изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., отм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.)
3. предишни паспорти;
4. снимки по образец.

(2) (Нова - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Когато заявителят не притежава документ по чл. 13, ал. 1 - 3, с който да удостовери самоличността си, както и когато заявителят е лице под 18-годишна възраст с родител, за когото липсват данни в Националния автоматизиран информационен фонд за българските лични документи - "Национален регистър на българските лични документи", се представя удостоверителен документ за раждане.

Чл. 47. За издаване на моряшки паспорти се представят и:

1. писмо-искане от собственика или наемателя на кораба, с което се удостоверява, че лицето е назначено на длъжност, стажува или е включено в екипажа на друго основание;
2. свидетелство за правоспособност за корабните длъжности, за които се изисква правоспособност.

Чл. 47а. (Нов - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 01.10.2003 г., доп. - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) Условието и редът за издаване, връщане и съхранение на дипломатически и на служебни паспорти се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 47б. (Нов - ДВ, бр. 111 от 2004 г.) Условието и редът за издаване на военни карти за самоличност и за обявяване на тяхната невалидност се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 48. (1) (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г.) Паспортите се издават при обикновена услуга в срок до 30 дни, при бърза услуга - до три работни дни, а при експресна услуга - до 8 работни часа, от приемане на заявлението.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г.) Когато заявлението за издаване на паспорт е подадено в консулски или дипломатически представителства в чужбина, срокът за издаване при обикновена услуга е до 45 дни, а при бърза услуга - до 30 дни.

(3) (Нова - ДВ, бр. 63 от 2003 г.) Паспорт на дете, осиновено при условията на международно осиновяване, се издава в срок три дни от датата на подаване на заявлението.

Чл. 49. (1) (Доп. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Обявяват се за невалидни паспортите или заместващите ги документи на лица:

1. загубили българско гражданство;
2. (доп. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) заявили, че паспортът или заместващият го документ е изгубен, откраднат или унищожен;
3. (доп. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) чийто паспорт или заместващ го документ е с изтекъл срок на валидност;
4. които имат промяна в личните данни, посочени в чл. 16, ал. 1;
5. които са починали;
6. (нова - ДВ, бр. 101 от 2020 г.) изрично заявили, че желаят паспортът им или заместващият го документ да бъде обявен за невалиден;
7. (нова - ДВ, бр. 101 от 2020 г.) за чийто паспорт или заместващ го документ е установено, че е подправен;
8. (нова - ДВ, бр. 101 от 2020 г.) които са получили нов паспорт или заместващ го документ и не са върнали предишния на органа, който го е издал - в този случай за невалиден се обявява предишният паспорт или заместващият го документ;
9. (нова - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) за които основанието за издаване или ползване на дипломатически или служебен паспорт е отпаднало, при условие че същото право не е възникнало отново в тримесечен срок.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Невалидността на документите по ал. 1 се обявява от органа, който ги е издал.

(3) (Нова - ДВ, бр. 29 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Лицата са длъжни да върнат паспортите си и заместващите ги документи на органа, който ги е издал, в тримесечен срок след изтичане на тяхната валидност или отпадане на основанието за тяхното издаване или ползване.

(4) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., отм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г., нова - ДВ, бр. 101 от 2020 г.) Обявен за невалиден паспорт или заместващ го документ не може да бъде обявен за валиден.

(5) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., изм. относно влизането в сила на измененията с бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., отм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.)

Чл. 49а. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г., доп. - ДВ, бр. 101 от 2020 г.) Обявяват се за невалидни паспортите, дипломатическите паспорти, служебните паспорти, моряшките паспорти и военните карти за самоличност на лица, спрямо които е постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс и не са ги предали в срока по чл. 15.

Глава четвърта.

СВИДЕТЕЛСТВО ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА МОТОРНО ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО

Раздел I.

Общи положения

Чл. 50. (1) Българското свидетелство за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверяващ документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Свидетелството за управление на моторно превозно средство служи и като идентификационен документ за самоличност на български граждани на територията на Република България.

(3) Чужденците, притежаващи българско свидетелство за управление на моторно превозно средство, удостоверяват своята самоличност с документа за задгранично пътуване, с който са влезли в Република България, или с някои от документите, предвидени в чл. 59.

Чл. 51. (1) Свидетелството за управление на моторно превозно средство се издава от органите на Министерството на вътрешните работи на лица при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 75 от 2012 г., в сила от 19.01.2013 г.)

(3) (Нова - ДВ, бр. 75 от 2012 г., в сила от 19.01.2013 г.) Срокът на валидност на свидетелството за управление на моторно превозно средство за категории АМ, А1, А2, А, В, В1 и ВЕ е 10 години.

(4) (Нова - ДВ, бр. 75 от 2012 г., в сила от 19.01.2013 г.) Срокът на валидност на свидетелството за управление на моторно превозно средство за категории С, СЕ, С1, С1Е, D, DE, D1, D1Е и Т е 5 години.

(5) (Нова - ДВ, бр. 75 от 2012 г., в сила от 19.01.2013 г., изм. - ДВ, бр. 12 от 2019 г.) Срокът на валидност на свидетелството за управление на моторно превозно средство на лица с трайни увреждания за категориите по ал. 3 е до 10 години, а за категориите по ал. 4 е до 5 години.

(6) (Нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г., в сила от 01.09.2021 г.) Свидетелство за управление на моторно превозно средство се издава при обикновена услуга в срок до 30 дни и при бърза услуга до 10 дни от приемането на заявлението.

(7) (Нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г., в сила от 01.09.2021 г., изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Когато заявлението за подмяна на свидетелство за управление на моторно превозно средство е прието в дипломатическо или консулско представителство на Република България в чужбина, срокът за издаване е до 75 дни.

(8) (Нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г., в сила от 01.09.2021 г., изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Свидетелство за управление на моторно превозно средство се издава при ускорена услуга - до три работни дни от приемането на заявлението. Услугата се осъществява след извършване на проверка в мрежата за автоматизиран обмен на данни, като при невъзможност да бъде изпълнена същата се трансформира в бърза или обикновена. Заявлението се подава само в звената "Пътна полиция" при Столичната дирекция на вътрешните работи или областна дирекция на Министерството на вътрешните работи при подмяна на свидетелство за управление на моторно превозно средство поради:

1. придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство от нова категория, или

2. възстановяване на правоспособност на водач, на когото са отнети всички контролни точки, или

3. възстановяване на правоспособност на водач, който се е отказал от притежавани от него категории, или

4. изтичане на срока на валидност и при вече изтекъл срок на валидност, или
5. подмяна на стар образец свидетелство за управление с нов, или
6. промяна в данните на водача, отнасящи се до смяна на фамилия и транслитерация, както и при издаване на дубликат.

(9) (Нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г., в сила от 01.09.2021 г.) Чуждестранно свидетелство за управление на моторно превозно средство се подменя с българско при обикновена услуга в срок до 30 дни от приемането на заявлението. Заявлението се подава само в звена "Пътна полиция" при Столичната дирекция на вътрешните работи или областна дирекция на Министерството на вътрешните работи.

(10) (Нова - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Свидетелството за управление на моторно превозно средство се получава лично, а по изключение, когато заявлението е било подадено лично - от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно или от лице, чиито данни са посочени от заявителя пред длъжностното лице в заявлението при подаването му.

Чл. 52. Чуждестранно свидетелство за управление на моторно превозно средство не може да се използва за удостоверяване на самоличността по смисъла на чл. 50, ал. 2.

Раздел II.

Данни, съдържащи се в свидетелството за управление на моторно превозно средство

Чл. 53. (1) Свидетелството за управление на моторно превозно средство освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържа:

1. снимка на притежателя;
2. място на раждане;
3. (отм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г., в сила от 01.09.2023 г.)
4. подпис на притежателя;
5. номер на свидетелството;
6. дата на издаване на свидетелството;
7. място на издаване на свидетелството;
8. органа, издал свидетелството;
9. дата на изтичане на валидността на свидетелството;
10. категорията или категориите моторни превозни средства, за които е валидно свидетелството;
11. особени забележки (ограничителни условия за ползване на свидетелството);
12. (нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 75 от 2012 г.) отличителния знак на Република България, отпечатан в негатив в син правоъгълник и ограден с дванадесет жълти звезди.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Чл. 54. (Изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г., в сила от 01.09.2023 г.) Данните, съдържащи се в чл. 53, ал. 1, т. 7 и 8, се изписват на български език и с английска транслитерация по правила, утвърдени с акт на Министерския съвет.

Глава пета.

БЪЛГАРСКИ ЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ, ИЗДАВАНИ НА ПРЕБИВАВАЩИ В РЕПУБЛИКА

БЪЛГАРИЯ ЧУЖДЕНЦИ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 82 ОТ 2009 Г.)

Раздел I. Общи положения

Чл. 55. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 58 от 2019 г.) На всеки чужденец, получил убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут при условията и по реда на Закона за убежището и бежанците, се издава български документ за самоличност при обикновена услуга в срок до 30 дни, а при бърза услуга - до 10 работни дни.

(2) Всяко лице по ал. 1 е длъжно след навършване на 14-годишна възраст в срок до 30 дни да подаде заявление за издаване на документ за самоличност по чл. 14, ал. 1, т. 1, 2 и 3.

(3) На всеки чужденец, на когото е разрешено да пребивава в Република България при условията и по реда на Закона за чужденците в Република България за срок, по-голям от три месеца, се издава разрешение за пребиваване съгласно Регламент (ЕО) № 1030/2002.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 97 от 2016 г., изм. - ДВ, бр. 34 от 2019 г.) На членовете на семейства на граждани на ЕС, на членовете на семейства на гражданите на държави - страни по Споразумението за ЕИП, на членовете на семейства на гражданите на Конфедерация Швейцария, които не са граждани на ЕС, ЕИП и Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС имат право на свободно придвижване, се издава документ за пребиваване при условията и по реда на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 97 от 2016 г., изм. - ДВ, бр. 34 от 2019 г.) На граждани на ЕС, на гражданите на държави - страни по Споразумението за ЕИП, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС имат право на свободно придвижване, се издава удостоверение за пребиваване при условията и по реда на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства.

(6) На акредитираните в Република България служители на дипломатически или консулски представителства или на международни организации се издават карти, потвърждаващи техния статут.

(7) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2018 г.) На военнослужещите и членовете на цивилния компонент на структура на НАТО, разположена в Република България, както и на техните зависими лица се издава карта на служител в структура на НАТО или на зависимо лице.

Чл. 56. Разрешенията и отказите за пребиваване в Република България на чужденци се регламентират със закон.

Чл. 57. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Чужденците, на които е разрешено пребиваване в Република България при условията и по реда на Закона за чужденците в Република България, се легитимират с национален документ за задгранично пътуване и удостоверяват правото си на пребиваване с разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Лица без гражданство и чужденците, получили убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут по Закона за убежището и бежанците могат да удостоверяват самоличността си само с български документ за самоличност.

Чл. 58. (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Чужденец, пребиваващ на територията на Република България за срок до 3 месеца, удостоверява своята самоличност с документа за задгранично пътуване, с който е влязъл в страната.

Раздел II.

Видове документи за самоличност на чужденци и документи за пребиваване (Загл. изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Чл. 59. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) На пребиваващи в Република България чужденци се издават следните видове документи за самоличност:

1. (изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) карта на бежанец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на лице със статут на бежанец със срок на валидност от три до 5 години;

2. карта на чужденец, получил убежище - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на лице, на което е предоставено убежище със срок на валидност до 5 години;

3. карта на чужденец с хуманитарен статут - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденец с предоставен хуманитарен статут, със срок на валидност до три години;

4. временна карта на чужденец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденци, чиито национални документи за самоличност са отнети в случаите, предвидени със закон;

5. удостоверение за пътуване зад граница на бежанец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденец с предоставен статут на бежанец със срок на валидност до 5 години, но не по-голям от срока на валидност на картата на бежанец;

6. удостоверение за пътуване зад граница на чужденец, получил убежище - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденец с предоставено убежище със срок на валидност до 5 години, но не по-голям от срока на валидност на картата на чужденец, получил убежище;

7. удостоверение за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденец с предоставен хуманитарен статут със срок на валидност до три години, но не по-голям от срока на валидност на картата на чужденец с хуманитарен статут;

8. (изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) удостоверение за пътуване зад граница на лице без гражданство - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденци със срок на валидност не по-малко от три месеца и не повече от две години;

9. (изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) временно удостоверение за напускане на Република България - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи.

(2) На пребиваващите в Република България чужденци се издават следните документи за пребиваване:

1. разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ в Република България чужденец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година;

1а. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., относно изречение второ в сила от 01.06.2011 г., доп. - ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 01.05.2013 г.) разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС чужденец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност 5 години; в разрешението за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС чужденец, пребивавал като притежател на синя карта на ЕС, в полето "забележка" се отбелязва "бивш притежател на синя карта на ЕС"; в разрешението за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в

ЕС чужденец на основание предоставена международна закрила от Република България в полето "забележка" се отбелязва: "Международна закрила, предоставена от Република България на(дата)."; в разрешението за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС чужденец с предоставена международна закрила от друга държава - членка на ЕС, в полето "забележка" се отбелязва: "Международна закрила, предоставена от (държава членка) на (дата);

1б. (нова - ДВ, бр. 34 от 2019 г.) разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ член на семейство на български гражданин с отбелязване на "член на семейство на български гражданин" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година; документът се издава на лица, получили право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 18 от Закона за чужденците в Република България;

1в. (нова - ДВ, бр. 34 от 2019 г.) разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ в Република България чужденец с отбелязване "непридружено дете чужденец" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година.

2. (доп. - ДВ, бр. 33 от 2016 г., в сила от 21.05.2016 г.) разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ в Република България чужденец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи за срок в зависимост от валидността на националния документ за самоличност, с който лицето е влязло в Република България, но за не повече от 5 години;

2а. (нова - ДВ, бр. 33 от 2016 г., в сила от 21.05.2016 г., доп. - ДВ, бр. 24 от 2018 г., в сила от 23.05.2018 г., изм. - ДВ, бр. 34 от 2019 г.) разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ член на семейство на български гражданин с отбелязване на "член на семейство на български гражданин" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи за срок в зависимост от валидността на националния документ за самоличност, с който лицето е влязло в Република България, но за не повече от 5 години; документът се издава на лица, получили право на постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 11 от Закона за чужденците в Република България;

3. разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ член на семейството на гражданин на ЕС, който не е упражнил правото си на свободно придвижване, с отбелязване "член на семейство" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 5 години;

4. разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ член на семейството на гражданин на ЕС, който не е упражнил правото си на свободно придвижване, с отбелязване "член на семейство" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 10 години;

5. разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ с отбелязване "бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 5 години;

6. разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ с отбелязване "бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 10 години;

7. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., в сила от 01.06.2011 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2023 г.) разрешение за пребиваване тип "синя карта на ЕС" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 5 години съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като полето "тип разрешение" се заменя със "синя карта на ЕС", а в полето "забележка" се отбелязва съответната забележка съобразно разпоредбите на Закона за чужденците в Република България, когато е приложимо;

7а. (нова - ДВ, бр. 70 от 2013 г., в сила от 24.12.2013 г., изм. - ДВ, бр. 21 от 2021 г., в сила от 01.06.2021 г.) единно разрешение за пребиваване и работа - издава се от органите на

Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до три години съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като полето "тип разрешение" се заменя с "единно разрешение за пребиваване и работа", а в полето "забележка" се отбелязва условието за достъп до пазара на труда;

7б. (нова - ДВ, бр. 33 от 2016 г., в сила от 21.05.2016 г.) разрешение за сезонен работник - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "сезонен работник", а в полето "забележка" се отбелязва условието за достъп до пазара на труда;

7в. (нова - ДВ, бр. 33 от 2016 г., в сила от 21.05.2016 г.) разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "ICT - вътрешнокорпоративен трансфер", а в полето "забележка" се отбелязва условието за достъп до пазара на труда;

7г. (нова - ДВ, бр. 33 от 2016 г., в сила от 21.05.2016 г.) разрешение за мобилност при вътрешнокорпоративен трансфер - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "mobile ICT - мобилност при ВКТ", а в полето "забележка" се отбелязва условието за достъп до пазара на труда;

8. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., в сила от 01.06.2011 г.) временно разрешение за пребиваване на притежател на синя карта на ЕС, издадена от друга държава - членка на ЕС, и на членовете на неговото семейство - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 90 дни;

9. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на бежанец или на чужденец с предоставено убежище - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност една година;

10. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на чужденец с хуманитарен статут - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност една година;

11. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на чужденец с предоставена временна закрила - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност една година;

12. (нова - ДВ, бр. 21 от 2012 г.) разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване "научен работник" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година;

13. (нова - ДВ, бр. 24 от 2018 г., в сила от 23.05.2018 г.) разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване "научен работник - мобилност" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до две години;

14. (нова - ДВ, бр. 24 от 2018 г., в сила от 23.05.2018 г.) разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване "студент" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година;

14а. (нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г., в сила от 01.06.2021 г.) разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване "студент", в случаите по чл. 24в, ал. 4 от Закона за чужденците в Република България - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до две години;

15. (нова - ДВ, бр. 24 от 2018 г., в сила от 23.05.2018 г.) разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване "ученик" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година;

16. (нова - ДВ, бр. 24 от 2018 г., в сила от 23.05.2018 г.) разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване "стажант" - издава се от органите на Министерството на

вътрешните работи със срок на валидност до една година;

17. (нова - ДВ, бр. 24 от 2018 г., в сила от 23.05.2018 г.) разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване "доброволец" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година;

18. (нова - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 01.02.2020 г., изм. - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) разрешение за продължително пребиваване на гражданин на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия или на член на неговото семейство, съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като в полето "Тип разрешение" се вписва "Чл. 50 ДЕС", а в полето "Забележка" се отбелязва "Чл. 18 (4) от Споразумението" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност от 5 години или до искания от лицето срок, ненадвишаващ 5 години;

19. (нова - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 01.02.2020 г.) разрешение за постоянно пребиваване на гражданин на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия или на член на неговото семейство, съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като в полето "Тип разрешение" се вписва "Чл. 50 ДЕС", а в полето "Забележка" се отбелязва "Чл. 18 (4) от Споразумението" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност 10 години.

(3) На членовете на семейства на граждани на ЕС, на членовете на семейства на гражданите на държави - страни по Споразумението за ЕИП, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които не са граждани на ЕС, ЕИП и Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС имат право на свободно придвижване, се издават следните документи за пребиваване:

1. (изм. - ДВ, бр. 21 от 2012 г.) "карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза" на продължително пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС, който не е гражданин на ЕС и който е упражнил правото си на свободно придвижване - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 5 години;

2. (изм. - ДВ, бр. 21 от 2012 г.) "карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза" на постоянно пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС, който не е гражданин на ЕС и който е упражнил правото си на свободно придвижване - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 10 години.

(4) На гражданите на ЕС, на гражданите на държави - страни по Споразумението за ЕИП, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС имат право на свободно придвижване, се издават следните удостоверения за пребиваване:

1. (изм. - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) за продължително пребиваване - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност от 5 години или до искания от лицето срок, ненадвишаващ 5 години;

2. за постоянно пребиваване - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност 10 години.

(5) На служител в дипломатическо или консулско представителство или в международна организация, акредитиран в Република България, се издават следните видове карти от Министерството на външните работи със срок на валидност в зависимост от срока на акредитация:

1. дипломатическа карта;
2. консулска карта;
3. карта на административно-технически персонал;
4. карта на обслужващ персонал.

(6) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2018 г.) На военнослужещите и членовете на цивилния компонент на структура на НАТО, разположена в Република България, както и на техните

зависими лица, се издава от Министерството на отбраната карта на служител в структура на НАТО или на зависимо лице със срок на валидност срокът на службата в структурата, разположена в Република България.

(7) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2018 г.) Редът за издаване на картата по ал. 6 се определя с акт на Министерския съвет.

(8) (Доп. - ДВ, бр. 97 от 2016 г., предишна ал. 6 - ДВ, бр. 14 от 2018 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2020 г.) Удостоверението за завръщане в Република България на чужденец се издава от дипломатическите и консулските представителства на лице без гражданство или на чужденец с предоставена закрила в Република България, чийто български личен документ по ал. 1, т. 3, 4, 7 и 8 е с изтекъл срок, изгубен, откраднат или повреден в чужбина. Същият документ се издава и на чужденец по чл. 34, ал. 7 от Закона за убежището и бежанците или на основание акт на Министерския съвет в изпълнение на ангажименти по презаселване и релокация, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз, когато не притежава валидни национални документи за пътуване.

(9) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 97 от 2017 г., предишна ал. 7 - ДВ, бр. 14 от 2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) Когато документ за пребиваване по ал. 2, 3 и 4, съдържащ удостоверение за електронна идентичност, е обявен за невалиден, действието на удостоверението се прекратява.

(10) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., изм. относно влизането в сила на измененията с бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 97 от 2017 г., предишна ал. 8 - ДВ, бр. 14 от 2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., отм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., в сила от 01.10.2020 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.)

(11) (Нова - ДВ, бр. 34 от 2019 г.) Документите за самоличност по ал. 1, т. 4 и 8 и документите за пребиваване по ал. 2 и 3 се издават в срок до 30 дни от датата на подаване на заявлението.

Чл. 60. (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Чл. 60а. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., отм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.)

Раздел III.

Данни, съдържащи се в документите за самоличност на чужденци и в документите за пребиваване (Загл. изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Чл. 61. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) Документите за самоличност на чужденци по чл. 59, ал. 1, т. 1 - 4 освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържат и следните данни:

1. снимка на притежателя;
2. място на раждане;
3. ръст;
4. цвят на очите;
5. постоянен адрес;
6. подпис на притежателя;
7. номер на документа;

8. дата на издаване;
9. дата на изтичане на валидността;
10. органа, издал документа;
11. номер на национален документ за задгранично пътуване;
12. други данни, предвидени със закон.

(2) Документите за самоличност на чужденци по чл. 59, ал. 1, т. 5 - 9 освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържат и следните данни:

1. снимка на притежателя;
2. място на раждане;
3. подпис на притежателя;
4. номер на документа;
5. дата на издаване;
6. дата на изтичане на валидността;
7. органа, издал документа;
8. други данни, предвидени със закон.

Чл. 61а. (Нов - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) Документите за пребиваване по чл. 59, ал. 2 и 3 освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържат и следните данни:

1. снимка на притежателя;
2. място на раждане;
3. номер на документа;
4. адрес;
5. подпис на притежателя;
6. дата на издаване;
7. дата на изтичане на валидността;
8. органа, издал документа;
9. номер на национален документ за задгранично пътуване;
10. други данни, предвидени в Регламент (ЕО) № 1030/2002.

(2) Документите за пребиваване по чл. 59, ал. 4 освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържат и следните данни:

1. снимка на притежателя;
2. адрес;
3. номер на документа;
4. подпис на притежателя;
5. дата и място на издаване;
6. дата на изтичане на валидността;
7. органа, издал документа.

(3) Документите за пребиваване по чл. 59, ал. 5 освен данните по чл. 16, ал. 1, т. 1, 2, 4 и 5 съдържат и следните данни:

1. снимка на притежателя;
2. подпис на притежателя;
3. номер на документа;
4. дата на издаване;
5. дата на изтичане на валидността;
6. органа, издал документа;
7. подписа на директора на държавен протокол;
8. дипломатическото или консулското представителство или международната организация, към която е акредитиран служителът;

9. дипломатическия ранг или длъжност.

(4) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2018 г.) Картата по чл. 59, ал. 6 освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържа и:

1. снимка на притежателя;
2. подпис на притежателя;
3. адрес в Република България;
4. номер на документа;
5. дата на издаване;
6. дата на изтичане на валидността;
7. органа, издал документа;
8. качество на служител в структура на НАТО или зависимо лице.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 14 от 2018 г.) В документите за пребиваване се вписва адрес, като:

1. по чл. 59, ал. 2, т. 1 и 3 се вписва настоящият адрес;
2. по чл. 59, ал. 2, т. 2 и 4 се вписва постоянният адрес.

(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 14 от 2018 г.) В документите за пребиваване по чл. 59, ал. 2, т. 5 и 6, ал. 3 и 4 се вписва адресът в Република България, на който лицето пребивава.

Чл. 62. (1) (Предишен текст на чл. 62 - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Документ за самоличност на чужденец или документ за пребиваване се издава по заявление до съответния орган срещу представен национален документ за задгранично пътуване, с който лицето е влязло в страната.

(2) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Предоставянето на документа по предходната алинея не се изисква от чужденец, получил убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут, когато е влязъл в страната без документи.

Чл. 63. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2018 г.) Заявлението за издаване на документ за самоличност на чужденец и разрешенията за пребиваване на чужденец освен съответните данни по чл. 18, ал. 2 и 5 съдържа и данни за:

1. родители (имена, дата на раждане, гражданство и личен номер на чужденец);
2. братя и сестри (имена, дата на раждане, гражданство и личен номер на чужденец);
3. съпруг/съпруга (имена, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер или личен номер на чужденец, бил/била ли е български гражданин и от кога до кога, местопребиваване в момента);
4. деца до 14 години (имена, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер или личен номер на чужденец);
5. законен представител (имена, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер или личен номер на чужденец);
6. указ на президента на Република България за промяна на гражданството;
7. адрес в чужбина;
8. занятие в чужбина;
9. документ за задгранично пътуване (серия, номер, дата, място на издаване и срок на валидност);
10. виза (вид, номер и дата на издаване, място на издаване и срок на пребиваване, посочен във визата);
11. дата и място на влизане в Република България;
12. цел на посещението в Република България;

13. основание, на което е разрешено пребиваване в Република България;
14. продължителност на пребиваването в Република България;
15. адрес в Република България (имена на собственика или ползвателя на жилището);
16. учрежденията, организациите и лицата, поемащи издръжката на лицето;
17. било ли е лицето български гражданин, от кога до кога и под какви имена;
18. придружаващи го лица под 14 години, вписани в паспорта, над които лицето има родителски или настойнически права (имена, гражданство, дата на раждане, място на раждане, адреси, персонални номера);
19. предишни пребивавания в Република България (кога, за какъв период, адреси);
20. други обстоятелства и документи, предвидени със закон.

Чл. 63а. (Нов - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) Картата на бежанец, картата на чужденец, получил убежище, и картата на чужденец с хуманитарен статут се издават и подменят от органите на Министерството на вътрешните работи по постоянния адрес на лицето.

(2) В случаите, когато документът по ал. 1 е с изтекъл срок, повреден, унищожен, изгубен или откраднат, лицето е длъжно в срок до 30 дни да подаде заявление за издаване на нов.

(3) Заявлението за издаване на документи по ал. 1 се подава лично.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Заявлението за издаване на документите по ал. 1 на непълнолетни се подава лично и в присъствието на родител или представител по чл. 25 от Закона за убежището и бежанците, който полага подпис в заявлението. Заявлението за издаване на документите по ал. 1 на поставени под запрещение се подава лично и в присъствието на настойник или попечител, който полага подпис в заявлението.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2019 г., в сила от 01.07.2020 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 101 от 2019 г.) Заявлението за издаване на документите по ал. 1 на непълнолетни, настанени в социални или интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа по реда на Закона за закрила на детето, се подава лично и в присъствието на ръководителя на социалната или интегрираната здравно-социална услуга за резидентна грижа, в която детето е настанено, само в случаите, при които детето е с неизвестни или починали родители или други законни представители или на което не е назначен попечител, както и в случаите, при които към момента на навършване на 14-годишна възраст родителите или законните представители не са се явили, за да положат подпис в заявлението.

Чл. 63б. (Нов - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) Картата на бежанец, картата на чужденец, получил убежище, и картата на чужденец с хуманитарен статут се получава лично, а по изключение - от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Картата на бежанец, картата на чужденец, получил убежище, и картата на чужденец с хуманитарен статут се получава от:

1. родител или попечител - за непълнолетните лица;
2. представител по чл. 25 от Закона за убежището и бежанците - за непридружените непълнолетни лица;
3. настойник или попечител - за поставените под запрещение лица.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2019 г., в сила от 01.07.2020 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 101 от 2019 г.) Картата на бежанец, картата на чужденец, получил убежище, и картата на чужденец с хуманитарен статут на непълнолетни, настанени в социални услуги за резидентна

грижа по реда на Закона за закрила на детето, се получава от ръководителя на социалната услуга за резидентна грижа в случаите по чл. 63а, ал. 5.

Чл. 64. (Отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Глава шеста.
ИНФОРМАЦИОННИ ФОНДОВЕ С ДАННИ, СВЪРЗАНИ С БЪЛГАРСКИТЕ ЛИЧНИ
ДОКУМЕНТИ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 82 ОТ 2009 Г.)

Раздел I.

Създаване на информационните фондове и съхраняване на данни в тях

Чл. 65. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) За издаване, ползване и съхраняване на българските лични документи се създават и поддържат документални, картотечни и автоматизирани информационни фондове, съдържащи:

1. (изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) данни от българските лични документи, заявленията за издаването им и биометрични данни;
2. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) предишни значения на личните данни от българските лични документи и заявленията за издаването им;
3. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) служебни (нелични) данни, свързани с българските лични документи.

(2) При създаването на автоматизираните информационни фондове по ал. 1 може да се използват и данни от други информационни фондове, регламентирани със закон.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) На основата на автоматизираните информационни фондове по ал. 1 се създава Национален автоматизиран информационен фонд за българските лични документи - "Национален регистър на българските лични документи".

Чл. 66. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Данните за наложените мерки за държавна принуда, свързани с българските лични документи, се съхраняват в отделен информационен фонд.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) В информационния фонд по ал. 1 се съхраняват и данни за наложени мерки за държавна принуда, свързани с документи за самоличност и с разрешенията за пребиваване на чужденци или пребиваването им в Република България.

Чл. 67. Автоматизираните информационни фондове по чл. 65 и 66 се съхраняват отделно и независимо от други автоматизирани информационни фондове, освен ако в закон е предвидено друго.

Чл. 68. Технологичните изисквания към създаването и съхраняването на информационните фондове се определят с акт на Министерския съвет.

Раздел II.

Използване и защита на информационните фондове

Чл. 69. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Ведомствата, които издават българските лични документи, използват данните, съхранявани в информационните фондове за административно обслужване на населението.

(2) Допуска се използването на данни от информационните фондове по законоустановен ред при заплаха за националната сигурност, за разкриване, предотвратяване и пресичане на престъпления, както и при нарушения на обществения ред.

Чл. 69а. (Нов - ДВ, бр. 81 от 2016 г., в сила от 14.10.2016 г.) Данни от информационните фондове могат да се предоставят на изпълнител по договор, включващ дейностите по персонализиране на български лични документи.

Чл. 70. (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Данните от информационните фондове за българските лични документи с изключение на пръстовите отпечатащи, снети по реда на този закон се предоставят на:

1. (доп. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) държавни органи и организации съобразно законоустановените им правомощия, както и на лица, на които е възложено със закон да изпълняват държавни функции;

2. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) граждани, притежаващи български лични документи, само ако данните не засягат трети лица;

3. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) юридически лица на основата на закон или с акт на съдебната власт.

(2) Предоставянето на данни на чуждестранни официални представителства в Република България се извършва чрез Министерството на външните работи съобразно ратифицираните от българската държава двустранни и многостранни международни договори.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Граждани, притежаващи български лични документи, имат право да получават информация, съхранявана във фондовете с данни, свързани с българските лични документи и отнасящи се до трети лица, само на основание на закон или с акт на съдебната власт.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 58 от 2019 г.) Данните по ал. 1, 2 и 3 се предоставят в срок до 14 дни от регистриране на искането или подаване на писменото заявление по ред, определен с акт на Министерския съвет.

Чл. 71. (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Отказът за предоставяне на информация за данни от информационните фондове, регламентирани в този закон, може да се обжалва по реда, предвиден в Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 72. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2019 г.) За защита на данните, съхранявани в информационните фондове за българските лични документи от случайно или неразрешено унищожаване, както и при случайно загубване и неразрешен достъп, изменение или разпространение, се прилагат подходящи технически и организационни мерки в съответствие с изискванията за защита на личните данни и с Конвенция № 108 на Съвета на Европа от 28.01.1981 г. за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни, съставена в Страсбург на 28 януари 1981 г., ратифицирана със закон (ДВ, бр. 56 от 2002 г.) (ДВ, бр. 26 от 2003 г.) по ред, утвърден от Министерския съвет.

Чл. 73. (1) Органите, физическите и юридическите лица, получили данни от

информационните фондове, в случай на установена неточност в тях могат да поискат тяхната корекция от органа, който им ги е предоставил.

(2) Корекция на данните по ал. 1 се извършва от органа, имащ законова компетенция за тяхната достоверност.

Глава седма. **МЕРКИ ЗА АДМИНИСТРАТИВНА ПРИНУДА**

Раздел I. **Принудителни административни мерки**

Чл. 74. (1) Личните карти временно се отнемат при:

1. наложена мярка за неотклонение "задържане под стража";
2. настаняване в местата за изтърпяване на наказанието "лишаване от свобода";
3. изтърпяване на административна мярка "задържане в поделенията на Министерството на вътрешните работи";
4. (нова - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г.) постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс;
5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г.) други случаи, определени в закон.

(2) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Отнетите лични карти се съхраняват от органа, който ги е отнел, до отпадане на мярката, като за това незабавно се уведомява писмено съответната структура на Министерството на вътрешните работи, издала документа.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Личната карта се връща на притежателя, когато отпаднат основанията за нейното отнемане.

Чл. 74а. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г.) (1) Временно се отнемат паспортите, дипломатическите паспорти, служебните паспорти, моряшките паспорти и военните карти за самоличност на лицата, спрямо които е постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс.

(2) Отнетите документи се съхраняват от органа, който ги е издал. При отпадане на основанията за тяхното отнемане същите се връщат на лицата по ал. 1.

Чл. 75. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Не се разрешава напускане на страната на:

1. (изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 20.12.2016 г.) лица, за които има данни, че с пътуването си застрашават сигурността или интересите на Република България или че извършват, подбуждат, участват в приготвяне, подпомагане или в обучение за извършването на терористична дейност;

2. (нова - ДВ, бр. 45 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 20.12.2016 г.) лица, за които има данни, че с пътуването си застрашават системата за защита на класифицираната информация, представляваща държавна тайна на Република България;

3. (изм. - ДВ, бр. 70 от 1999 г., в сила от 01.01.2000 г., изм. - ДВ, бр. 86 от 2005 г., в сила от 29.04.2006 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) лица, осъдени на лишаване от свобода до изтърпяване на наложеното им наказание, освен в случаите по чл. 66 и 70 от Наказателния кодекс;

4. (отм. - ДВ, бр. 55 от 2011 г.)

5. (доп. - ДВ, бр. 45 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г., обявена за противоконституционна с РКС № 2 от 2011 г. - ДВ, бр. 32 от 2011

г.) лицата, за които е поискана забрана по реда на чл. 182, ал. 2, т. 2, буква "а" и по чл. 221, ал. 6, т. 1, букви "а" и "б" от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

б. (нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г., обявена за противоконституционна с РКС № 2 от 2011 г. - ДВ, бр. 32 от 2011 г.) лица, които не изпълняват подлежащ на принудително изпълнение съдебен акт, по силата на който са осъдени да заплатят парично задължение в големи размери към български физически и юридически лица или чуждестранни лица, освен ако представят надлежно обезпечение.

Чл. 76. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)
Може да не се разреши напускане на страната на:

1. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) лица, по отношение на които е повдигнато обвинение за умишлено престъпление от общ характер, за което се предвижда лишаване от свобода до пет години, и на осъдени за такива престъпления, до изтърпяване на наложеното им наказание;

2. (отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

3. (доп. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 01.09.2005 г., отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

4. (отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

5. (изм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

6. (изм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

7. (отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

8. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

9. (нова - ДВ, бр. 67 от 1999 г., доп. - ДВ, бр. 47 от 2009 г., в сила от 01.10.2009 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 21.12.2010 г.) малолетни и непълнолетни и поставени под запрещение лица, които нямат нотариално заверено писмено съгласие за пътуване в чужбина от своите родители, настойници, попечители. При разногласие между родителите спорът се решава по реда на чл. 127а от Семейния кодекс;

10. (нова - ДВ, бр. 67 от 2023 г.) уязвими пълнолетни лица от съображения за собствената им защита, за които са постъпили данни в Главна дирекция "Борба с организираната престъпност", Главна дирекция "Национална полиция", Главна дирекция "Гранична полиция" или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи за наличието на конкретен и явен риск да бъдат изведени или да напуснат територията на страната и да станат жертви на трафик на хора.

Чл. 76а. (Нов - ДВ, бр. 71 от 2005 г., в сила от 31.10.2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Не се разрешава напускане на страната, не се издават паспорти и заместващи ги документи, а издадените се отнемат на ненавършили пълнолетие лица, за които са постъпили данни от български или чужд компетентен орган, че са били въввлечени или използвани за дейности по чл. 11 от Закона за закрила на детето.

(2) Мерките по ал. 1 са с цел закрила на детето и се прилагат за срок до две години от издаване на заповедта за прилагането им.

(3) По изключение, при доказани здравословни причини или други нетърпящи отлагане случаи, мерките по ал. 1 не се прилагат.

(4) Министърът на вътрешните работи, председателят на Държавната агенция за закрила на детето и министърът на външните работи издават съвместна инструкция за прилагането на мерките по ал. 1.

Чл. 76б. (Нов - ДВ, бр. 67 от 2023 г.) (1) Мярката по чл. 76, т. 10 се прилага с цел закрила на лицето за срок до 6 месеца.

(2) При доказани здравословни причини или други нетърпящи отлагане случаи мярката не се прилага.

(3) Мярката се прилага със заповед на главния секретар на Министерството на вътрешните работи въз основа на мотивирано предложение от структура на Министерството на вътрешните работи по чл. 76, т. 10 след индивидуална преценка на принципите за пропорционалност и съразмерност и становище на Националната комисия за борба с трафика на хора.

(4) Заповедта за прилагане на принудителната административна мярка може да се обжалва в 14-дневен срок по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(5) Съдът разглежда жалбата в тридневен срок от постъпването и се произнася с решение в срок до 7 дни от образуването на делото. Решението на първоинстанционния съд може да се обжалва пред Върховния административен съд, който се произнася в срок до 14 дни от постъпването на жалбата.

(6) Забраната за напускане на страната може да бъде отменена и преди изтичането на срока по предложение от структура на Министерството на вътрешните работи по чл. 76, т. 10 или по молба на лицето, в случай че рискът от незаконно извеждане или напускане на страната е отпаднал. Отказът за отмяна на забраната може да се обжалва по реда на ал. 4 и 5.

Чл. 77. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 67 от 2023 г.) На лицата, намиращи се извън Република България, с приложени принудителни административни мерки по чл. 75, 76, 76а, забрана за напускане пределите на Република България по чл. 68, ал. 1 и 2 от Наказателно-процесуалния кодекс или по чл. 127б от Семейния кодекс, се издава временен паспорт.

Чл. 78. (1) (Доп. - ДВ, бр. 42 от 2001 г., в сила от 27.04.2001 г., предишен текст на чл. 78 - ДВ, бр. 45 от 2002 г.) Принудителните административни мерки се прилагат с мотивирана заповед от министъра на вътрешните работи или от упълномощени от него длъжностни лица да упражняват правомощията по този раздел.

(2) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 20.12.2016 г.) Принудителната административна мярка по чл. 75, т. 1 се прилага с мотивирана заповед на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

(3) (Нова - ДВ, бр. 45 от 2002 г., предишна ал. 2 - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 20.12.2016 г.) Принудителната административна мярка по чл. 75, т. 2 се прилага с мотивирана заповед на председателя на Държавната комисия по сигурността на информацията или на ръководителите на службите за сигурност и на службите за обществен ред.

(4) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2005 г., в сила от 31.10.2005 г., предишна ал. 3 - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 20.12.2016 г.) Мярката по чл. 76а се прилага с мотивирана заповед на министъра на вътрешните работи или на упълномощени от него длъжностни лица по предложение или след представяне на становище от председателя на Държавната агенция за закрила на детето.

Чл. 78а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) (1) Органът, издал акта, от който произтича основанието за прилагане на принудителната административна мярка, изпраща този акт по служебен път на органа, който е компетентен да я приложи или отмени.

(2) Принудителната административна мярка се прилага или отменя след получаване на акта по ал. 1.

Чл. 79. (1) (Изм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Издаването на заповедите по чл. 78 и тяхното обжалване се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(2) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., в сила от 27.04.2001 г., изм. - ДВ, бр. 45 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) При издаването на заповедите по чл. 75 не се прилагат разпоредбите на чл. 26 и чл. 35 от Административнопроцесуалния кодекс.

(3) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., в сила от 27.04.2001 г., изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Заповедите по ал. 2 подлежат на незабавно изпълнение и могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(4) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., в сила от 27.04.2001 г., изм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) Жалбата срещу заповед по ал. 1 не спира изпълнението на заповедта.

Чл. 79а. (Нов - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Условието и редът за съхранението и унищожаването на преписките по прилагането на мерките по този раздел се определят с акт на министъра на вътрешните работи, председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" и председателя на Държавната комисия по сигурността на информацията.

Раздел II.

Административнонаказателни разпоредби

Чл. 79б. (Нов - ДВ, бр. 67 от 2023 г.) Сигнали по чл. 32, параграф 1, букви "в" - "д" от Регламент (ЕС) 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета от 28 ноември 2018 г. за създаването, функционирането и използването на Шенгенската информационна система (ШИС) в областта на полицейското сътрудничество и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, за изменение и отмяна на Решение 2007/533/ПВР на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1986/2006 на Европейския парламент и на Съвета и Решение 2010/261/ЕС на Комисията (ОВ, L 312/56 от 7 декември 2018 г.) се въвеждат в ШИС на основание влезли в сила или по които е допуснато предварително изпълнение заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 76, т. 9 и 10 и чл. 76а или съдебни решения за налагане на забрана за напускане на страната по реда на чл. 127б от Семейния кодекс.

Чл. 80. Наказва се с глоба от 50 до 300 лв. лице, което:

1. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) използва подправени или чужди български лични документи, ако не подлежи на по-тежко наказание;
2. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) отнеме, задържи без съгласие на притежателя, укрие или унищожи български личен документ на друго лице;
3. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) приеме или даде в залог или преотстъпи български личен документ;
4. (отм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.)
5. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) не представи български личен документ при поискване от компетентните длъжностни лица.
6. (отм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.)
7. (отм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.)

Чл. 81. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) Наказва се с глоба от 20 до 150 лв. лице, което:

1. не подаде заявление за подмяна на българските си лични документи в срок до 30 дни при промяна в имената, единния граждански номер, пола, гражданството, постоянния адрес или при настъпили съществени и трайни изменения на образа;
2. не направи необходимото като родител, настойник или попечител за снабдяване с

лична карта на лице, навършило 14-годишна възраст;

3. (доп. - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г.) не подаде заявление за издаване на лична карта или временна карта за самоличност в срок до 30 дни, след като е заявил, че тя е повредена, унищожена, изгубена или открадната;

4. е навършило 18 години и не е подало заявление за издаване на лична карта;

5. (доп. - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 02.08.2021 г.) не подаде заявление в срок до 30 дни за подмяна на личната карта или временната карта за самоличност след изтичане на нейната валидност;

6. не върне паспорта си или заместващия го документ на органа, който го е издал, в тримесечен срок след изтичане на неговата валидност или след отпадане на основанията за издаването или ползването му;

7. (нова - ДВ, бр. 75 от 2012 г.) не подаде заявление за издаване на ново свидетелство за управление на моторно превозно средство в срока по чл. 9, ал. 2, изречение второ.

(2) Наказва се с глоба от 30 до 200 лв. лице, което:

1. е български гражданин и не обяви пред компетентните български органи придобиването на документи за самоличност, издадени от друга държава, в определения за това срок;

2. изгуби, повреди или унищожи български личен документ;

3. не е декларирало в тридневен срок изгубване, кражба, повреждане или унищожаване на български личен документ;

4. е декларирало български личен документ за повреден, унищожен, изгубен или откраднат и е установено, че продължава да го използва;

5. обяви неверни данни при подаване на заявление за издаване на български личен документ, ако не подлежи на по-тежко наказание по друг закон;

6. използва нередовни български лични документи;

7. попречи на упълномощените органи да извършат проверка за установяване на самоличността му.

(3) При повторно нарушение по ал. 2 наказанието е глоба от 50 до 300 лв.

(4) Дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина налагат и събират глобите, преизчислени в щатски долари, евро или в местна валута.

Чл. 82. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) (1) За административни нарушения, установени в момента на извършването им, на мястото на нарушението може да бъде наложена с фиш глоба в минималния размер, посочен в административнонаказателната разпоредба за съответното нарушение. Издаденият за наложената глоба фиш трябва да съдържа следните данни: самоличността на служителя, наложил глобата; самоличността на нарушителя, мястото и времето на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката и начините за доброволно заплащане. Фишът се подписва от служителя, наложил глобата, и от нарушителя, когато е съгласен да плати глобата. Образци на бланки на фиш се утвърждават от ръководителите на ведомствата по чл. 1, ал. 2.

(2) На лице, което оспорва извършеното от него нарушение или размера на наложената му глоба или откаже да подпише фиша, се съставя акт за установяване на административно нарушение.

(3) При повторно нарушение се съставя акт за установяване на административно нарушение.

(4) Издаден фиш, глобата по който не е платена доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването му, се смята за влязло в сила наказателно постановление и се изпраща за събиране на публичния изпълнител.

Чл. 83. (Отм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.)

Чл. 84. (1) Нарушенията се установяват с актове, съставени от компетентни длъжностни лица, упълномощени от ръководителите на ведомствата по чл. 1, ал. 2 от този закон.

(2) Въз основа на съставените актове ръководителите на ведомствата по ал. 1 или упълномощените от тях длъжностни лица издават наказателни постановления.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Установяването на нарушенията, издаването на предупрежденията по чл. 28 от Закона за административните нарушения и наказания, резолюциите за прекратяване на административнонаказателното производство, наказателните постановления и обжалването им се извършват по реда, определен в Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Документ за самоличност" е удостоверителен документ, издаден от компетентните органи на Република България с цел индивидуална идентификация на българските и чуждестранните граждани.

2. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) "Нередовен български личен документ" е този, който:

- а) не е издаден по реда на този закон и не съдържа данните, предвидени в него;
- б) не е официално заверен от органа, който го е издал, когато това се изисква, или е издаден от лице или орган, които не са компетентни;
- в) не позволява установяване самоличността на притежателя му по снимката;
- г) има преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други;
- д) има следи от подмяна на снимката, печатът е неясен или изображението на лицето на снимката не съвпада с действителния му образ;
- е) е с липсващи страници или с прибавени нови;
- ж) е с изтекъл срок на валидност;
- з) е с несъответствия между данните в електронния носител на информация и визуалната част на документа;

и) е с недостъпен за четене електронен носител на информация поради увреждане.

3. "Постоянен адрес" е адресът в населено място на територията на Република България, където гражданинът е вписан в регистъра на населението.

4. "Настоящ адрес" може да бъде постоянният адрес или друг адрес, на който лицето живее.

5. "Парични задължения в големи размери" са тези, които надхвърлят 5000 лв.

6. "Трайни изменения в образа" са: възрастови изменения; изменения, предизвикани от заболявания, травми, хирургическа намеса и др., които не позволяват идентификация на лицето по снимка, направена преди настъпването им.

7. "Транслитерация" е процес на пресъздаване (трансформиране) на букви или срички от един език в писмени знаци на друг език.

8. "Морски лица" са физически лица, които изпълняват длъжности на кораб или са включени в списъка на екипажа на някакво друго основание. "Морски лица" са и физическите лица, които на брега изпълняват длъжност, свързана с корабоплаването или контрола върху него.

9. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) "Машинночитаемите български лични документи" са документи, изготвени според изискванията на Международната организация за гражданска авиация (ICAO) за машинночитаеми пътнически документи DOC 9303.

10. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) "Визуална зона" в българските лични документи е зоната с лични данни за притежателя на документа, позволяваща визуалната им проверка без технически средства.

11. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) "Машинночитаемата зона" в българските лични документи е зоната, позволяваща визуална и оптическа знакова проверка с технически средства според изискванията ISO 1073-2 на Международната организация за стандартизация, с тип на шрифта на отпечатаните данни "OCR-B".

12. "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказанието, наложено за същото по вид нарушение.

13. "Лични данни" означават всяка информация относно определено физическо лице.

14. "Автоматизирана обработка" - включва следните операции, извършвани изцяло или частично чрез машини: регистриране на данни, извършване на логически или аритметически операции по отношение на тези данни, тяхното изменение, изтриване, извадки или разпространение.

15. (нова - ДВ, бр. 103 от 2004 г., в сила от 23.11.2004 г., доп. - ДВ, бр. 97 от 2016 г., доп. - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) "Членове на семействата" по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 1, буква "с" и т. 2, буква "а" са съпрузите и ненавършилите пълнолетие деца.

16. (нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) "Биометрични данни" са изображението на лицето на гражданина и пръстовете му отпечатащи, които се използват за разпознаване и проверка на заявена самоличност.

17. (нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) "Вътрешни граници" са общите сухопътни граници на държавите членки, включително речните, границите по вътрешните езера, летищата на държавите - членки на Европейския съюз, за вътрешни полети, пристанищата за морски, речен и транспорт по вътрешните езера на държавите членки за редовни транспортни връзки.

18. (нова - ДВ, бр. 29 от 2007 г.) "Временен документ за пътуване" е този, който е издаден по реда, определен в българското законодателство, и дава право на лицето да се завърне в държавата, чийто гражданин е, в държавата на обичайното му местопребиваване или, по изключение, в друга държава, не съдържа преправки, зачертавания, добавки, положените печати са ясни, срокът му на валидност не е изтекъл и данните в него позволяват потвърждаване на самоличността.

19. (нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) "Лица, на които е възложено със закон да изпълняват държавни функции" са нотариусите и частните съдебни изпълнители.

20. (нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) "Удостоверение за електронна идентичност" е понятие по смисъла на чл. 3 от Закона за електронната идентификация.

21. (нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., изм. относно влизането в сила на измененията с бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) "Квалифицирано удостоверение за електронен подпис" е понятие по смисъла на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

22. (нова - ДВ, бр. 14 от 2018 г.) "Зависимо лице" е съпруг/съпруга на военнослужещ или на член на цивилния компонент на структура на НАТО, разположена в Република България, както и лицата, спрямо които военнослужещият или членът на цивилния компонент упражнява родителски, настойнически или попечителски права или е задължен да осигурява издръжка съгласно законодателството на изпращащата държава.

23. (нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) "Външнополитически задачи" са задачи, поставени от президента на републиката, министър-председателя, министъра на външните работи или друг държавен орган на изпълнителната, законодателната или съдебната власт, които имат за цел защита на българския интерес и за изпълнението на които пътуването не е възможно или значително би било затруднено без наличието на издаден дипломатически или служебен паспорт на лицето, изпълнител на задачата.

24. (нова - ДВ, бр. 67 от 2023 г.) "Уязвими пълнолетни лица" са хората с увреждания, възрастните хора, бременните жени, самотните родители с ненавършили пълнолетие деца, жертвите на трафик на хора, лицата с тежки здравословни проблеми, лицата с психични разстройства и лицата, които са понесли изтезание, изнасилване или други тежки форми на психическо, физическо или сексуално насилие.

25. (нова - ДВ, бр. 67 от 2023 г.) "Трафик на хора" е понятие по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за борба с трафика на хора.

§ 1а. (Нов - ДВ, бр. 82 от 2009 г., отм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., изм. относно влизането в сила от ДВ, бр. 101 от 2016 г. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.)

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 2. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., доп. - ДВ, бр. 75 от 2012 г.) Българските лични документи се изработват съгласно препоръките на Международната организация за гражданска авиация (ИКАО) (Документ 9303), изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, изискванията на Регламент (ЕО) № 380/2008 на Съвета от 18 април 2008 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1030/2002 относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни (ОВ, L 115/1 от 29 април 2008 г.), изискванията на Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО, изискванията на Регламент (ЕО) № 2252/2004 на Съвета от 13 декември 2004 г. относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите членки, изискванията на Регламент (ЕО) № 444/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 28 май 2009 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 2252/2004 относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите членки (ОВ, L 142/1 от 6 юни 2009 г.), Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 г. относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства, Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства, Директива 2011/94/ЕС на Комисията от 28 ноември 2011 г.

за изменение на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелства за управление на превозни средства (ОВ, L 314/31 от 29 ноември 2011 г.), Конвенция № 108 за националните удостоверения за самоличност на моряците, приета в Женева на 13 май 1958 г., ратифицирана с указ на Държавния съвет (ДВ, бр. 93 от 1976 г.) (ДВ, бр. 33 от 1978 г.), и Конвенцията за статута на бежанците, съставена в Женева на 28 юли 1951 г., ратифицирана със закон (обн., ДВ, бр. 36 от 1992 г.; изм., бр. 30 от 1993 г.) (ДВ, бр. 88 от 1993 г.).

§ 3. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Образците на българските лични документи се утвърждават с акт на Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи, министъра на външните работи, министъра на транспорта и съобщенията и министъра на отбраната.

§ 4. (Доп. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 01.10.2003 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) Образците на заявленията за издаване на български лични документи се утвърждават от Министерския съвет.

§ 5. Този закон отменя:

1. Указ № 2772 за паспортите и адресната регистрация на гражданите на Република България (обн., ДВ, бр. 100 от 1980 г.; изм., бр. 11 от 1998 г.).
2. Закона за задграничните паспорти (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 38 от 1989 г., бр. 7 от 1991 г.; попр., бр. 9 от 1991 г.; изм., бр. 11 от 1998 г.).
3. Закона за моряшките паспорти (ДВ, бр. 42 от 1994 г.).

§ 6. Член 102 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г.; изм., бр. 67 от 1996 г.; бр. 122 от 1997 г. и бр. 70 от 1998 г.) се изменя така:

"Чл. 102. (1) На всеки военнотружещ на наборна военна служба се издава военна книжка, заверена от командира или началника на поделението. В нея се отразяват длъжността и званието му, както и други данни, посочени в уставите на въоръжените сили.

(2) Документите за самоличност, издадени по реда на Закона за българските документи за самоличност, се съхраняват в поделението, където военнотружещият отбива военната си служба."

§ 7. В чл. 11 от Закона за пребиваване на чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 93 от 1972 г.; изм., бр. 36 от 1979 г., бр. 17 от 1987 г., бр. 26 от 1988 г., бр. 53 от 1989 г., бр. 27 от 1994 г., бр. 120 от 1997 г. и бр. 11 от 1998 г.) се правят следните изменения:

1. В ал. 2 изречение второ се заличава.
2. В ал. 3 изразът "удостоверение за самоличност" се заменя с "карта на постоянно пребиваващ в Република България чужденец".

§ 8. До влизането в сила на Закона за българските документи за самоличност се прилага действащото в момента законодателство.

§ 9. Издадените документи за самоличност по действащото законодателство са валидни и се подменят в зависимост от вида им от момента на влизането в сила на този закон, както следва:

1. (изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.) паспорт на гражданин на Република България - с лична карта на гражданин на Република България в срок до 31 декември 2001 г.;

2. (изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.) дипломатически паспорт, служебен паспорт, задграничен паспорт и моряшки паспорт на български гражданин - с дипломатически паспорт, паспорт и моряшки паспорт на български гражданин в срок до 31 декември 2000 г.;

3. (изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.) свидетелство за управление на моторно превозно средство - със свидетелство за управление на моторно превозно средство по този закон в срок до 31 декември 2001 г.;

4. (изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.) пасаван (пътен лист) за завръщане в Република България, служебен пропуск, пътен лист за окончателно напускане на Република България на лица, освободени от българско гражданство - с временен паспорт за завръщане в Република България, граничен пропуск, временен паспорт за окончателно напускане на Република България в срок до 31 декември 2000 г.;

5. удостоверение за самоличност на чужденец, удостоверение за самоличност на бежанец, удостоверение за пътуване зад граница на лице без гражданство, удостоверение за пътуване зад граница на бежанец - с карта на временно пребиваващ в Република България чужденец, карта на постоянно пребиваващ в Република България чужденец, карта на бежанец, временна карта на бежанец, удостоверение за пътуване зад граница на лице без гражданство, удостоверение за пътуване зад граница на бежанец, удостоверение за напускане на Република България, временна карта на чужденец и стикер с българска виза в срок до две години.

§ 9а. (Нов - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.) Българските граждани, навършили 70-годишна възраст, подменят документите си за самоличност: паспорт на гражданин на Република България - с лична карта, и свидетелство за управление на моторно превозно средство, по собствено желание или при изтичане срока на валидност.

§ 9б. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г.) Всички документи за самоличност на чужденци, които са в процедура за предоставяне на бежански статут, или на бежанци, издадени до влизането в сила на Закона за убежището и бежанците, са валидни до изтичането на срока, за който са издадени.

§ 9в. (Нов - ДВ, бр. 88 от 2008 г.) В случаите, предвидени в закона, електронната обработка и подаването на заявления и декларации по електронен път се прилага след създаване на техническите и организационните условия и програмните средства.

§ 9г. (Нов - ДВ, бр. 1 от 2019 г., изм. - ДВ, бр. 34 от 2019 г.) До създаването на техническите и организационни условия за издаване на картата по чл. 59, ал. 6 Министерството на вътрешните работи издава на военнослужещите и членовете на цивилния компонент на структура на НАТО, разположена в Република България, както и на техните зависими лица разрешения за пребиваване, без да са налице изискванията на Закона за чужденците в Република България, или удостоверения за пребиваване, без да са налице изискванията на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския

съюз и членовете на техните семейства. Министерството на отбраната предоставя писмено необходимата информация на Министерството на вътрешните работи за издаване на съответните документи.

§ 10. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) За издаване на български лични документи и за предоставяне на данни от информационните фондове се събират такси по ред и в размер, определени с акт на Министерския съвет.

§ 11. Законът влиза в сила от 1 април 1999 г.

§ 12. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., отм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.)

§ 13. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., отм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.)

§ 14. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., отм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.)

§ 15. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., отм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.)

§ 16. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., отм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.)

§ 17. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., отм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.)

§ 18. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., отм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.)

§ 19. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., доп. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 01.10.2003 г.) Заявленията за издаване на дипломатически и служебен паспорт се подават в Министерството на външните работи, където се извършва сверяване на данните от тях с данните от информационните фондове на ЕСГРАОН и се заверяват служебно за "потвърдени данни". Персонализираният паспорт се получава от мястото, където е подадено съответното заявление.

§ 20. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 26 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Заявленията за издаване на моряшки паспорти се подават в Министерството на транспорта и съобщенията, откъдето по служебен път се изпращат в съответната Столична дирекция на вътрешните работи или Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи (СДВР/ОДМВР), в която заявителят се явява лично за снемане на биометрични данни. Заявителят може да не се явява лично за снемане на биометрични данни, ако няма промяна на името, единния граждански номер, пола, гражданството или не са настъпили съществени и трайни изменения на образа на лицето и са му снети необходимите биометрични данни до 59 месеца от датата на подаване на заявлението. Персонализираният

паспорт се получава от мястото, където е подадено съответното заявление.

§ 21. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2014 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2015 г.) Заявленията за издаване на български лични документи на чужденци от органите на Министерството на вътрешните работи се подават в СДВР/ОДМВР и в дирекция "Миграция" по ред, утвърден от Министерския съвет. Персонализираният документ за самоличност се получава от мястото, където е подадено съответното заявление.

§ 21а. (Нов - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) Срокът на валидност на личните карти с изтичащ срок на валидност през 2010 г. се удължава с 6 месеца. За срока на удължаването личната карта е валиден идентификационен документ за самоличност само на територията на Република България. По искане на лицето нова лична карта може да се издаде и преди изтичане на удължения 6-месечен срок.

§ 21б. (Нов - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) Срокът на валидност на свидетелствата за управление на моторно превозно средство с изтичащ срок на валидност през 2010 г. се удължава с 6 месеца. За срока на удължаването свидетелството за управление на моторно превозно средство е валиден индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство само на територията на Република България. По искане на лицето ново свидетелство за управление на моторно превозно средство може да се издаде и преди изтичане на удължения 6-месечен срок.

§ 22. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г.) Параграфи 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 и 21 от преходните и заключителните разпоредби на този закон влизат в сила от 1 април 1999 г.

§ 23. (Предишен § 12 - ДВ, бр. 67 от 1999 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., доп. - ДВ, бр. 60 от 2020 г., изм. - ДВ, бр. 65 от 2023 г.) Изпълнението на закона се възлага на министъра на вътрешните работи, на министъра на външните работи, на министъра на транспорта и съобщенията, на министъра на отбраната и председателя на Държавната агенция за бежанците.

Законът е приет от XXXVIII Народно събрание на 28 юли 1998 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА БЕЖАНЦИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 53 ОТ 1999 Г., В СИЛА ОТ 01.08.1999 Г.)

§ 20. Този закон влиза в сила от 1 август 1999 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС**

(ОБН. - ДВ, БР. 70 ОТ 1999 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2000 Г.)

§ 255. Законът влиза в сила от 1 януари 2000 г., с изключение на § 254, който влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

**ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ
ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ**

(ОБН. - ДВ, БР. 108 ОТ 2000 Г., В СИЛА ОТ 29.12.2000 Г.)

§ 13. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЧУЖДЕНЦИТЕ В
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

(ОБН. - ДВ, БР. 42 ОТ 2001 Г., В СИЛА ОТ 27.04.2001 Г.)

§ 40. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА УБЕЖИЩЕТО И БЕЖАНЦИТЕ**

(ОБН. - ДВ, БР. 54 ОТ 2002 Г., В СИЛА ОТ 02.12.2002 Г.)

§ 2. Този закон влиза в сила шест месеца от обнародването му в "Държавен вестник" и отменя Закона за бежанците (обн., ДВ, бр. 53 от 1999 г.; попр., бр. 97 от 1999 г.; изм., бр. 45 от 2002 г.)

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ
ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ**

(ОБН. - ДВ, БР. 29 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 31.03.2003 Г.)

§ 15. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 1, § 4, т. 1, буква "а", § 5, 6 и 14, които влизат в сила 6 месеца след обнародването му.

§ 16. Министерският съвет приема актовете по чл. 38, ал. 1, т. 2 и по чл. 47а и утвърждава образците на служебен паспорт и на заявление по реда на § 3 и 4 от преходните и заключителните разпоредби в срок 6 месеца от обнародването на закона.

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ
ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ
(ОБН. - ДВ, БР. 103 ОТ 2004 Г., В СИЛА ОТ 23.11.2004 Г.)

§ 3. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ЧАСТНИТЕ СЪДЕБНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ

(ОБН. - ДВ, БР. 43 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 01.09.2005 Г.)

§ 23. Законът влиза в сила от 1 септември 2005 г.

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ДОКУМЕНТИ ЗА
САМОЛИЧНОСТ
(ОБН. - ДВ, БР. 71 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 31.10.2005 Г.)

§ 3. В срок два месеца от обнародването на този закон в "Държавен вестник" министърът на вътрешните работи, министърът на външните работи и председателят на Държавната агенция за закрила на детето издават инструкцията по чл. 76а, ал. 4.

§ 4. Законът влиза в сила два месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 86 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 29.04.2006 Г.)

§ 18. Кодексът влиза в сила шест месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 105 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2006 Г.)

§ 88. Кодексът влиза в сила от 1 януари 2006 г., с изключение на чл. 179, ал. 3, чл. 183, ал. 9, § 10, т. 1, буква "д" и т. 4, буква "в", § 11, т. 1, буква "б" и § 14, т. 12 от преходните и заключителните разпоредби, които влизат в сила от деня на обнародването на кодекса в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ АДМИНИСТРАТИВНОПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 30 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 12.07.2006 Г.)

§ 142. Кодексът влиза в сила три месеца след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

1. дял трети, § 2, т. 1 и § 2, т. 2 - относно отмяната на глава трета, раздел II "Обжалване по съдебен ред", § 9, т. 1 и 2, § 11, т. 1 и 2, § 15, § 44, т. 1 и 2, § 51, т. 1, § 53, т. 1, § 61, т. 1, § 66, т. 3, § 76, т. 1 - 3, § 78, § 79, § 83, т. 1, § 84, т. 1 и 2, § 89, т. 1 - 4, § 101, т. 1, § 102, т. 1, § 107, § 117, т. 1 и 2, § 125, § 128, т. 1 и 2, § 132, т. 2 и § 136, т. 1, както и § 34, § 35, т. 2, § 43, т. 2, § 62, т. 1, § 66, т. 2 и 4, § 97, т. 2 и § 125, т. 1 - относно замяната на думата "окръжния" с "административния" и замяната на думите "Софийския градски съд" с "Административния съд - град София", които влизат в сила от 1 март 2007 г.;

2. параграф 120, който влиза в сила от 1 януари 2007 г.;

3. параграф 3, който влиза в сила от деня на обнародването на кодекса в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ

(ОБН., ДВ, БР. 105 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2007 Г., ИЗМ., ДВ, БР. 110 ОТ 2008 Г.,
В СИЛА ОТ 01.01.2009 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 82 ОТ 2009 Г.)

§ 25. (Отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

§ 26. Документите за самоличност, които са издадени преди влизането в сила на този закон, са валидни до изтичането на срока им.

§ 28. (1) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Събираните такси от издаването на документи за самоличност, документи за пребиваване в Република България и за управление на моторно превозно средство постъпват по отделна сметка за чужди средства на Министерството на вътрешните работи и се ползват за:

1. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) погасяване на задължения към фирмите изпълнители във връзка с придобиване на активи или ползване на услуги, съгласно сключен договор, свързани с издаването на документите за самоличност, за пребиваване в Република България и за управление на моторно превозно средство;

2. покриване на разходи по бюджета на Министерството на вътрешните работи за съответната година.

(2) Средствата, необходими за покриване на разходите по ал. 1, т. 2, се прехвърлят и разходват по бюджета на Министерството на вътрешните работи за съответната година.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) Сметката по ал. 1 се открива от 31 октомври 2007 г. Приходите по ал. 1 постъпват по сметката от 1 юли 2009 г.

§ 29. Сметката по § 28 се закрива след погасяване на задълженията към фирмите изпълнители съгласно сключен договор, като салдото по сметката към датата на закриването се прехвърля по бюджета на Министерството на вътрешните работи.

§ 30. Министерският съвет приема правилник за изменение и допълнение на правилника за издаване на българските документи за самоличност в срок три месеца от влизането в сила на този закон.

§ 31. Законът влиза в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, с изключение на:

1. параграфи 1, 2, 3, 5, 6, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16 и 17, които влизат в сила от 31 октомври 2007 г.;

2. параграф 4, който влиза в сила от 31 октомври 2007 г., с изключение на изискванията за снемане на пръстови отпечатащи, които влизат в сила от 28 юни 2009 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОТБРАНАТА И
ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

(ОБН., ДВ, БР. 46 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2008 Г.)

§ 77. Законът влиза в сила от 1 януари 2008 г., с изключение на:

1. Параграф 1, § 2, т. 1, § 4, т. 1, буква "а" и т. 2, § 5, 13, 15, 32, 33, 34, 35, 36, 37, § 38, т. 1, буква "а" и т. 2, § 40, 43, 44, 46, 55, 59 и 75, които влизат в сила три дни след обнародването му в "Държавен вестник".

2. Параграф 2, т. 2, § 3, § 4, т. 1, буква "б", § 6, 7, 60, 61 (относно добавянето на думите "и 309б") и 63, които влизат в сила 6 месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЦА,
ЗАСТРАШЕНИ ВЪВ ВРЪЗКА С НАКАЗАТЕЛНО ПРОИЗВОДСТВО**

(ОБН. - ДВ, БР. 66 ОТ 2008 Г., В СИЛА ОТ 26.09.2008 Г.)

§ 18. Този закон влиза в сила два месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНИЯ БЮДЖЕТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЗА 2009 Г.**

(ОБН. - ДВ, БР. 110 ОТ 2008 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2009 Г.)

§ 104. Законът влиза в сила от 1 януари 2009 г., с изключение на § 100, т. 7, която влиза в сила от 1 април 2009 г., ако са изпълнени условията на § 102.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ОТБРАНАТА И ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

(ОБН. - ДВ, БР. 35 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 12.05.2009 Г.)

§ 46. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ СЕМЕЕН КОДЕКС**

(ОБН. - ДВ, БР. 47 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 01.10.2009 Г.)

§ 18. Този кодекс влиза в сила от 1 октомври 2009 г.

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ
ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ
(ОБН. - ДВ, БР. 82 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 16.10.2009 Г.)

§ 91. (1) Параграф 87 влиза в сила от 1 януари 2010 г.

(2) До 1 януари 2010 г. Министерският съвет приема акта по § 87, т. 1, буква "б".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ
(ОБН. - ДВ, БР. 26 ОТ 2010 Г.)

§ 5. В тримесечен срок от влизането в сила на този закон се прекратява действието на принудителните административни мерки, приложени със заповеди на основание разпоредбите на отменените т. 2, 4, 5, 6, 7 и 8 на чл. 76.

§ 6. Разпоредбата на § 3 влиза в сила от 29 март 2010 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ГРАЖДАНСКИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН
КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 100 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 21.12.2010 Г.)

§ 26. Този закон влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 12, който влиза в сила от 1 януари 2011 г., и § 13, т. 2 и § 21, които влизат в сила от 18 юни 2011 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИЯ
ДОКУМЕНТ И ЕЛЕКТРОННИЯ ПОДПИС

(ОБН. - ДВ, БР. 100 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2011 Г.)

§ 54. Законът влиза в сила от 1 юли 2011 г. с изключение на разпоредбата на § 31 относно чл. 38, ал. 4, която влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЧУЖДЕНЦИТЕ В
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 9 ОТ 2011 Г.)

§ 66. Параграф 18 относно чл. 24е, ал. 3, изречение второ, § 35, § 38, т. 1, буква "е" относно чл. 40, ал. 1, т. 11 и 12 и § 50, т. 1 (относно т. 1а, изречение второ) и т. 2 (относно т. 7 и 8) влизат в сила от 1 юни 2011 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОТБРАНАТА И
ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 23 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 22.03.2011 Г.)

§ 37. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 1 - 8, § 11 - 14, § 17, 18 и § 29, които влизат в сила от 1 юли 2011 г.

Преходни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ

(ОБН. - ДВ, БР. 55 ОТ 2011 Г.)

§ 2. Прекратява се действието на принудителните административни мерки, приложени със заповеди на основание разпоредбата на отменената т. 4 на чл. 75.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ
ЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ

(ОБН. - ДВ, БР. 75 ОТ 2012 Г.)

§ 6. (1) Параграф 1 влиза в сила от 19 януари 2013 г.

(2) Издадените преди 19 януари 2013 г. свидетелства за управление на моторни превозни средства са валидни за срока, посочен в тях.

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЧУЖДЕНЦИТЕ В
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 23 ОТ 2013 Г.)

§ 36. Параграф 12, т. 2, § 14, т. 2 и 3, § 15, 18, 19, § 27, т. 2 относно чл. 44а, ал. 4, § 32, т. 3 относно § 1, т. 13 от допълнителните разпоредби и § 34 влизат в сила от 1 май 2013 г.

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА НАСЪРЧАВАНЕ НА
ЗАЕТОСТТА

(ОБН. - ДВ, БР. 70 ОТ 2013 Г.)

§ 25. (1) Параграф 14, § 20, т. 2 и 3, § 21, т. 1, 3, 4 и 7, § 22 и 23 влизат в сила от 24 декември 2013 г.

(2) Параграф 21, т. 6, 8, т. 9, буква "б", т. 10, буква "а" и т. 11 влизат в сила от датата на

влизането в сила на решението на Съвета на Европейския съюз за пълното прилагане от Република България на Шенгенското законодателство.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "РАЗУЗНАВАНЕ"**

(ОБН. - ДВ, БР. 79 ОТ 2015 Г., В СИЛА ОТ 01.11.2015 Г.)

§ 31. Законът влиза в сила от 1 ноември 2015 г., с изключение на § 17, т. 4 относно чл. 69, който влиза в сила от 1 януари 2016 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА УБЕЖИЩЕТО И
БЕЖАНЦИТЕ**

(ОБН. - ДВ, БР. 80 ОТ 2015 Г., В СИЛА ОТ 16.10.2015 Г.)

§ 83. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 40, който влиза в сила от 1 януари 2016 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ТРУДОВАТА МИГРАЦИЯ И ТРУДОВАТА МОБИЛНОСТ**

(ОБН. - ДВ, БР. 33 ОТ 2016 Г., В СИЛА ОТ 21.05.2016 Г.)

§ 8. Законът влиза в сила от 21 май 2016 г. с изключение на раздел VIII от глава втора, който влиза в сила от 1 януари 2017 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ**

(ОБН. - ДВ, БР. 81 ОТ 2016 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2017 Г.)

§ 102. Законът влиза в сила от 1 януари 2017 г., с изключение на:

1. параграфи 6 - 8, § 12, т. 1, 2 и 4, § 13, § 14, § 18 - 20, § 23, § 26 - 31, § 32, т. 1 и 4, § 33 - 39, § 41 - 48, § 49 относно чл. 187, ал. 3, изречение първо, § 50 - 59, § 61 - 65, § 81 - 85, § 86, т. 4 и 5, § 87, т. 3, § 90, т. 1, § 91, т. 2 и 3, § 92, § 93 и § 97 - 101, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник";

2. параграф 32, т. 2 и 3, § 49 относно чл. 187, ал. 3, ново изречение второ, § 69 - 72, § 76 относно лицата по § 70, § 78 по отношение на служителите по § 69 и § 70, § 79 по отношение на служителите по § 69 и § 70, § 91, т. 1 и § 94, които влизат в сила от 1 февруари 2017 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ
ЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ**

(ОБН. - ДВ, БР. 101 ОТ 2016 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2019 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 97 ОТ 2017 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 1 ОТ 2019 Г., В СИЛА ОТ 31.12.2018 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 58 ОТ 2019 Г., ИЗМ. -

ДВ, БР. 60 ОТ 2020 Г.)

§ 15. Българските лични документи, издадени до влизането в сила на този закон, са валидни до изтичането на срока им.

.....
§ 21. (Изм. - ДВ, бр. 97 от 2017 г., изм. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2019 г., изм. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) Законът влиза в сила от 2 август 2021 г., с изключение на § 12, 13, 16, § 18, т. 2, буква "б", § 19 и 20, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИЯ
ДОКУМЕНТ И ЕЛЕКТРОННИЯ ПОДПИС

(ОБН. - ДВ, БР. 85 ОТ 2017 Г.)

§ 78. В Закона за българските лични документи (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9 и 23 от 2011 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 32 от 2011 г.; изм., бр. 55 от 2011 г., бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г. и бр. 33, 81, 97 и 101 от 2016 г.) се правят следните изменения:

.....
3. В останалите текстове на закона думите "удостоверение за квалифициран" и "удостоверението за квалифициран" се заменят съответно с "квалифицирано удостоверение за" и "квалифицираното удостоверение за".

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ТРУДОВАТА
МИГРАЦИЯ И ТРУДОВАТА МОБИЛНОСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 24 ОТ 2018 Г., В СИЛА ОТ 23.05.2018 Г.)

§ 55. Законът влиза в сила от 23 май 2018 г.

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ПРЕМИНАВАНЕТО ПРЕЗ И
ПРЕБИВАВАНЕТО НА ТЕРИТОРИЯТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ НА
СЪЮЗНИЧЕСКИ И НА ЧУЖДИ ВЪОРЪЖЕНИ СИЛИ

(ОБН. - ДВ, БР. 1 ОТ 2019 Г.)

§ 5. Параграф 2, т. 2 влиза в сила от 31 декември 2018 г.

Преходни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ

(ОБН. - ДВ, БР. 12 ОТ 2019 Г.)

§ 2. Издадените до влизането в сила на този закон свидетелства за управление на моторни превозни средства по чл. 51, ал. 5 са валидни за срока, посочен в тях.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА СОЦИАЛНИТЕ УСЛУГИ

(ОБН. - ДВ, БР. 24 ОТ 2019 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2020 Г., ИЗМ. ОТНОСНО
ВЛИЗАНЕТО В СИЛА - ДВ, БР. 101 ОТ 2019 Г.)

§ 41. (1) Разпоредбите на Закона за здравето, Закона за здравното осигуряване, Закона за насърчаване на заетостта, Закона за правната помощ, Закона за местните данъци и такси, Закона за ветеринарномедицинската дейност, Закона за българските лични документи, Закона за гражданската регистрация и Закона за опазване на околната среда, приложими за социалните и интегрираните здравно-социални услуги за резидентна грижа, за техните ръководители и за лицата, които ги ползват, се прилагат съответно за домовете за деца, лишени от родителска грижа, за техните директори и за лицата, настанени в тях, до закриването на тези домове.

(2) Разпоредбите на Закона за здравето, Закона за здравното осигуряване, Закона за правната помощ, Закона за насърчаване на заетостта, Закона за ветеринарномедицинската дейност, Закона за опазване на околната среда, Закона за военноинвалидите и военнопострадалите, Закона за хората с увреждания и Закона за местните данъци и такси, приложими за социалните и интегрираните здравно-социални услуги за резидентна грижа и за лицата, които ги ползват, се прилагат съответно за домовете за пълнолетни лица с умствена изостаналост, домовете за пълнолетни лица с психични разстройства, домовете за пълнолетни лица с физически увреждания, домовете за пълнолетни лица със сетивни нарушения и домовете за пълнолетни лица с деменция и за лицата, настанени в тях, до закриването на тези домове.

(3) До закриването на домовете за медико-социални грижи за деца чл. 124, ал. 2 от Закона за здравето се прилага за децата, настанени в тези домове.

(4) До закриването на домовете за деца, лишени от родителска грижа, и на домовете за медико-социални грижи за деца чл. 8д, ал. 6 от Закона за семейни помощи за деца, чл. 22в, ал. 2, т. 3 и чл. 22г, ал. 2, т. 3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилагат при настаняване на деца в тези домове.

(5) Разпоредбите на Закона за данъците върху доходите на физическите лица и Закона за корпоративното подоходно облагане, приложими при дарения в полза на социални и интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа, се прилагат съответно при дарения за домовете за деца, лишени от родителска грижа, домовете за пълнолетни лица с умствена изостаналост, домовете за пълнолетни лица с психични разстройства, домовете за пълнолетни лица с физически увреждания, домовете за пълнолетни лица със сетивни нарушения и домовете за пълнолетни лица с деменция до тяхното закриване.

.....

§ 45. (Изм. - ДВ, бр. 101 от 2019 г.) Законът влиза в сила от 1 юли 2020 г., с изключение на:

1. параграф 6, т. 5, буква "а", § 7, т. 2, букви "а" и "б", т. 3, т. 6, буква "а", т. 9 и 10, § 18, т. 2 в частта относно "домове за медико-социални грижи за деца съгласно Закона за лечебните заведения" и § 20, т. 2 в частта относно заличаването на думите "и домовете за медико-социални грижи за деца", и т. 5, буква "в", които влизат в сила от 1 януари 2021 г.;

2. параграф 3, т. 4, букви "е", "ж" и "з" и § 28, т. 1, буква "а", т. 2 и 5, които влизат в сила от 1 януари 2019 г.

3. член 22, ал. 4, чл. 40, чл. 109, ал. 1, чл. 124, чл. 161, ал. 2, § 3, т. 6, § 30, 36, 37 и 43, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

Заключителни разпоредби

**КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ
ЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ**

(ОБН. - ДВ, БР. 58 ОТ 2019 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 98 ОТ 2020 Г.)

§ 29. (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2020 г.) Министерството на вътрешните работи създава организационни условия и осигурява необходимите технически и програмни средства за издаването на паспорти със срок на валидност 10 години съгласно чл. 36, ал. 1, не по-късно от 2 август 2021 г.

§ 30. Параграфи 1, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 12, 13, 16, 19, 21, 25 и 26 влизат в сила от 1 октомври 2020 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ**

(ОБН. - ДВ, БР. 60 ОТ 2020 Г.)

§ 105. (1) Параграф 1, т. 1, § 4, 5, 6, 8, § 10 - 15, § 17, § 32, т. 1, § 33, т. 2, § 43, § 83 - 91, § 95 и § 103 влизат в сила от 1 октомври 2020 г.

(2) Параграф 32, т. 2 относно думите "чл. 185, ал. 1", § 49, 50 и § 94 влизат в сила от 1 август 2020 г.

(3) Параграф 96, т. 10, § 101 и 102 влизат в сила от 1 февруари 2020 г.

(4) Параграф 96, т. 1, 2, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 12 и 13 влизат в сила от 2 август 2021 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ
ЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ**

(ОБН. - ДВ, БР. 21 ОТ 2021 Г.)

§ 7. Дипломатическите и служебните паспорти, които са издадени до влизането в сила на този закон, са валидни до изтичането на срока им.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЧУЖДЕНЦИТЕ В
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

(ОБН. - ДВ, БР. 21 ОТ 2021 Г.)

§ 38. (1) Параграф 1 се прилага след влизането в сила на решение на Съвета относно привеждането в действие на оставащите разпоредби от достиженията на правото от Шенген, свързани с Шенгенската информационна система, в Република България и в Румъния.

(2) Параграфи 8 - 12, 15 - 22, 28, 31, § 34, т. 1, букви "а" и "б", § 35 и 36 влизат в сила от 1 юни 2021 г.

(3) Параграф 33, т. 7 влиза в сила от 1 февруари 2020 г.

Преходни и Заключителни разпоредби

КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 32 ОТ 2022 Г., В СИЛА ОТ 28.07.2022 Г.)

§ 67. Законът влиза в сила три месеца след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 1, 2, 5, 6, 18, 28, 32, 34, 44, 45, 57 и 58, които влизат в сила от деня на обнародването.

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ

(ОБН. - ДВ, БР. 65 ОТ 2023 Г.)

.....
§ 23. Навсякъде в закона думите "транспорта, информационните технологии и съобщенията" се заменят с "транспорта и съобщенията".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ

(ОБН. - ДВ, БР. 65 ОТ 2023 Г.)

§ 24. (1) До създаването на технически и организационни условия за издаване на български лични документи съгласно изискванията на Регламент (ЕС) 2019/1157 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. относно повишаване на сигурността на личните карти на гражданите на Съюза и на документите за пребиваване, издавани на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства, които упражняват правото си на свободно движение (ОВ, L 188/67 от 12 юли 2019 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2019/1157", се прилага действащото до влизането в сила на този закон законодателство.

(2) Личните карти, които не отговарят на изискванията на Регламент (ЕС) 2019/1157, включително издадените след 2 август 2021 г., са със срок на валидност до 2 август 2031 г., ако срокът им на валидност не е изтекъл преди това.

(3) Картите за пребиваване на членове на семейството на граждани на Съюза, които не са граждани на държава членка, които упражняват правото си на свободно движение, които не отговарят на изискванията на чл. 7 от Регламент (ЕС) 2019/1157, включително издадените след 2 август 2021 г., са със срок на валидност до 3 август 2026 г., ако срокът им на валидност не е изтекъл преди това.

§ 25. (1) До създаването на технически и организационни условия за издаване на паспорти със срок на валидност 10 години съгласно чл. 36, ал. 1 се издават паспорти със срок на валидност 5 години.

(2) Българските лични документи с възможност за включване на удостоверение за електронна идентичност се издават след създаването на технически и организационни условия за това.

(3) Временната карта за самоличност по чл. 13, ал. 2 се издава след създаването на технически и организационни условия за това.

.....
§ 27. Параграф 2, т. 1, § 17 и 18 влизат в сила от 1 септември 2023 г.

Релевантни актове от Европейското законодателство

Директиви:

ДИРЕКТИВА 2011/94/ЕС НА КОМИСИЯТА от 28 ноември 2011 година за изменение на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелства за управление на превозни средства

ДИРЕКТИВА 2006/126/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства (преработена)

ДИРЕКТИВА 2004/38/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и за отменяне на Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО

ДИРЕКТИВА № 95/46/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (отм.)

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 93/96/ЕИО от 29 октомври 1993 година относно правото на пребиваване на студентите (отм.)

ДИРЕКТИВА 91/439/ЕИО НА СЪВЕТА от 29 юли 1991 година относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства (отм.)

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 90/365/ЕИО от 28 юни 1990 година относно правото на пребиваване на наемните работници и на лицата на свободна практика, които са преустановили професионалната си дейност (отм.)

ДИРЕКТИВА 90/364/ЕИО НА СЪВЕТА от 28 юни 1990 година относно правото на пребиваване (отм.)

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 73/148/ЕИО от 21 май 1973 година относно премахването на ограниченията за придвижване и пребиваване на гражданите на държавите-членки в рамките на Общността по отношение на установяването и предоставянето на услуги (отм.)

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 72/194/ЕИО от 18 май 1972 година за включване на работниците, упражняващи правото да останат на територията на държава-членка, след като са били наети на работа в тази държава, в обхвата на Директивата от 25 февруари 1964 г. относно координиране на специалните мерки, свързани с движението и пребиваването на чуждестранни граждани, основани на съображения във връзка с обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве (отм.)

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 64/221/ЕИО от 25 февруари 1964 година за координиране на специалните мерки относно движението и пребиваването на чуждестранни граждани, основани на съображения във връзка с обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве (отм.)

Регламенти:

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/1157 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 20 юни 2019 година относно повишаване на сигурността на личните карти на гражданите на Съюза и на документите за пребиваване, издавани на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства, които упражняват правото си на свободно движение

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/1954 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 25 октомври 2017 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета относно единния

формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/679 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/399 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 444/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 28 май 2009 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2252/2004 относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите-членки

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 380/2008 НА СЪВЕТА от 18 април 2008 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1030/2002 относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 562/2006 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 15 март 2006 година за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) 2252/2004 НА СЪВЕТА от 13 декември 2004 година относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите-членки

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1030/2002 НА СЪВЕТА от 13 юни 2002 година относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 334/2002 НА СЪВЕТА от 18 февруари 2002 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1683/95 относно определяне на единен формат за визи

РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА (ЕС) № 2317/95 от 25 септември 1995, определящ третите страни, чиито граждани трябва да притежават визи при преминаване на външните граници на страните-членки (Дата на изтичане на валидността: 10.06.1997 г.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1683/95 НА СЪВЕТА от 29 май 1995 година относно определяне на единен формат за визи

Решения:

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА от 8 юни 1988 година относно установяване на предварителна процедура за съобщаване и консултации по миграционните политики по отношение на страни, които не са членки (88/384/ЕИО)